CHURCH WEEKLY

July 2019

An Ecumenical Publication from

THE ALWAYE FELLOWSHIP HOUSE

Church Weekly

Vol. 73
Issue 7
July 2019

Sri K.C. Chacko
Founder of the Church Weekly
(1946)

An Ecumenical Publication from
THE ALWAYE FELLOWSHIP HOUSE

73rd Year of Publication
FOUNDER CHIEF EDITOR : Sri. N.M. ABRAHAM
First Published : December 1946

CHURCH WEEKLY
C/o The Alwaye Fellowship House
Union Christian College P.O.
Alwaye - 683 102,
Kerala, South India.
Ph : 0484-2605630, 2606986

E-mail : churchweeklyafh@gmail.com
fellowshiphse@gmail.com
Chief Editor : mgk.afh@gmail.com
Website
www.alwayefellowshiphouse.com

EDITORIAL BOARD

KURUVILLA M. GEORGE IRS (Retd)
0484-2603260
(Chief Editor)
Prof. ABRAHAM MATHEW
Prof. M.T. SARAMMA
SANTHOSH OOMMEN
Dr. M.I. PUNNOOSE
Dr. ANNIE DAVID
GEORGE JOSEPH
Dr. GEORGE EIPE
Dr. VARGHESE JOHN

ADVISOR
K.V. MAMMEN

CIRCULATION MANAGER
K.O. ELIAS
0484-2606986, 9446718234

SUBSCRIPTION RATES

	Inside India	
Single Issue	₹ 10.00	
Annual	₹ 100.00	
10 years	₹ 900.00	
Life (Patron)	₹ 10000.00	
	Outside India	
Annual	₹ 600.00	or 10 USD
10 years	₹ 6000.00	or 100 USD
Life (Patron)	₹ 60000.00	or 1000 USD

- *Articles, Advertisements and Letters may be sent to the Chief Editor. Photos and matrimonial requests are also welcome. (Full page Rs.1000, Half page Rs.500)*
- *All correspondence regarding subscription enquiries may be sent to the Circulation Manager.*

DISCLAIMER
The Alwaye Fellowship House is not responsible for the contents of the articles or the genuineness of the advertisements published in the Church Weekly.

Read... Subscribe... Recommend...

A PRAYER

Dear God,

I pray for your encouragement to light my path today. I humbly ask for a renewal of hope within me. Forgive me for my times of doubt and for getting caught up in self pity. I know it is not of you. Lord, I pray for someone to help today. Put them before me and help me to make a difference in their life. I pray about my impatience and anxiety. O Lord, calm me down; steady me. Please guide every step I take and every decision I must make today. Watch over me and keep me from harm.

Amen .

A Prayer by C.L.Murphy

ഈ ലക്കത്തിൽ

4	*Church Weekly 50 years ago*		
5	*മുഖമൊഴി*		
7	*കാൽപാടുകൾ - 31*	ഓർത്തഡോക്സ് ആരാധന	*Very Rev. Johny George Cor-Episcopa*
9	*ബൈബിൾ ചിന്തകൾ - 81*	പരിശുദ്ധാത്മ നിറവ്	*Prof. M.Y. Yohannan*
11	*സാമൂഹ്യദർശനം*	ആസക്തികളുടെ ഉത്സവകാലം	*Prof. M Thomas Mathew*
13	*യുവലോകം - 55*	ചിന്തകൾ നമ്മുടെ വ്യക്തിത്വത്തെ സ്വാധീനിക്കുന്നു	*Fr. Dr. Thomson Roby*
15	*ഇതൾ* -1	പ്രാർത്ഥന	*Fr. Nobin Philip*
17	*കഥ*	ഭൂതകാലത്തിൽ നിന്നൊരു സെൽഫി	*Thomas P Kodian*
19	*നേർക്കാഴ്ചകൾ*	ഇറുക്കപ്പെടുന്ന ചെമ്പനീർപ്പൂക്കൾ	*Thomas Neelarmadom*
21	*മാർഗ്ഗദർശനം*	സഭാജീവിതത്തിലെ വിവേചനാശക്തിയും ലക്ഷ്യബോധവും	*David Mathew*
23	*Pilgrimage-45*	Divine Economy and Human Economics	*Fr.Dr.K.M. George*
25	*Christian Vision-25*	Who Truly Serve God?	*Prof. Dr. T.V. Thomas*
27	*Random Thoughts*	*I was there, before the Chief Justice of India*	*Rev. Dr. Valson Thampu*
29	*Insights*	Epigenetics: A story beyond DNA	*Dr. T. Thomas Philip*
33	*Life Style*	How Thankful Are You?	*Dr. Annie David*
35	*Last Page*	"The Lord is My Shepherd"	*M.G Kuruvila*

ഹൃദയ വിശകലനം

50 വർഷം മുമ്പ്
ചർച്ച് വീക്കിലി, ഫെബ്രു. 1969

ബിഷപ്പ് ഫുൾട്ടൻ ജെ. ഷീൻ

മനുഷ്യമനസ്സിനെ സ്വയം പരിശോധിക്കുക - വിശകലനം ചെയ്യുക - ആരാഞ്ഞു നോക്കുക - ആധുനികകാലത്ത് ഇവ സംഭവിക്കുന്നതുപോലെ മുമ്പൊരിക്കലും ഈ ലോകത്തിൽ സംഭവിച്ചിട്ടില്ല. എന്നാലും ദന്തവൈദ്യന്റെ മുമ്പിലിരിക്കുന്ന ഒരു ചെറുകുഞ്ഞിനെപ്പോലെയാണു നാം. പരിശോധന എന്ന ആയുധപ്രയോഗം മൂലം വേദനയുണ്ടാക്കുന്ന നിമിഷത്തിൽ നാം പ്രതിഷേധം രേഖപ്പെടുത്തുന്നു. കടൽക്കരയിൽ ചെറുഗുഹകളുണ്ടാക്കി 'ചൈനയിലേക്ക് ഒരു മാർഗ്ഗം കണ്ടുപിടിക്കയാണ് എന്നു വീമ്പിളക്കുന്ന' ബാലികാബാലന്മാരെപ്പോലെയാണു നാം. എന്നാൽ ആഴത്തിൽ നാം ചെന്നെത്തുന്നില്ലെന്നു ഹൃദയത്തിന്റെ അഗാധതയിൽ നമുക്ക് ബോധമുണ്ടുതാനും.

ആധുനിക മനുഷ്യന് അഗാധമായ അനുഭവങ്ങളെപ്പറ്റി ഭയമാണ്. സ്വയം ഉറ്റ ചങ്ങാതിത്വം സ്ഥാപിക്കാൻ അയാൾക്കു വിസമ്മതമാണുള്ളത്. ഹൃദയങ്ങളുടെ തന്ത്രികളെ സ്പർശിക്കുന്നില്ലെന്ന ഭാവത്തിൽ ആദ്ധ്യാത്മികജീവിതത്തിന്റെ സന്ദേശങ്ങളിൽനിന്ന് അയാൾ മുഖം തിരിച്ചുകളയുന്നു. എന്നാൽ യാഥാർത്ഥ്യമോ? സത്യത്തിൽനിന്ന് അകലാൻ ഒരു മനുഷ്യനു പ്രേരണ നൽകുന്നത് യഥാർത്ഥത്തിലുള്ള സ്വയവുമായി മുഖാഭിമുഖം കാണാനുള്ള ഭയമാണ്. ഇപ്പോഴുള്ള അവസ്ഥയിൽ തുടരാൻ മനുഷ്യനെ അനുവദിക്കുന്ന ഏതൊരു മതവും അവനു സ്വീകാര്യമായിത്തീരുന്നു. എന്നാൽ സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെ മാനദണ്ഡത്തെ അഭിമുഖീകരിക്കാൻ നിർബന്ധിതമാക്കിത്തീർക്കുന്ന മതമാകട്ടെ, പരിശോധനയുടെ മുമ്പിൽ ഭയംകൊണ്ടു വിറയ്ക്കാൻ ആത്മാവിനു കാരണം നൽകുന്നു.

എന്നാൽ ഹൃദയത്തിന്റെ അഗാധതയിൽ ആദ്ധ്യാത്മികമായ അഭിവാഞ്ഛകളുണ്ട്. അതു അടിച്ചമർത്താൻ സാദ്ധ്യമല്ല. "ഞാൻ നിന്നെ കണ്ടെത്തിയില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ നീ എന്നെ അന്വേഷിക്കയില്ലായിരുന്നു" എന്നു ദൈവം തന്നോടു പറയുന്നതായി പാസ്ക്കലിനു പലപ്പോഴും തോന്നിയിട്ടുണ്ട്. അഗാധതയിൽനിന്നുള്ള രോദനം മനുഷ്യശ്വാസത്തേക്കാൾ പ്രാധാന്യമുള്ളതാണ്. അതു ദൈവികമായ ഒരു പ്രചോദനമാണ്. ദൈവവും ആത്മാവും തമ്മിലുള്ള സമ്പർക്കത്തിനു മഹാപ്രതിബന്ധം അജ്ഞതയല്ല. പാപവും അശുദ്ധിയുമാണത്. ദൈവം സ്നേഹമാകയാൽ തന്റെ സ്നേഹത്തിന്റെ എല്ലാ ശക്തിയും പ്രയോഗിച്ച് ആത്മാവിനെ തന്റെ അടുക്കലെത്തിക്കാൻ അദ്ദേഹം ജീവന്റെയും സങ്കടത്തിന്റെയും പാപത്തിന്റെയും അധഃപതനത്തിന്റെയും ആഴത്തിൽ എപ്പോഴും ഇറങ്ങുന്നു.

"നിന്റെ അദ്ധ്വാനമെല്ലാം നിഷ്ഫലമായിത്തീരാൻ ഇടയാകാതിരിക്കട്ടെ" - ആ ഗാനശകലം വികാരവൈവശ്യം കൂടാതെ വായിക്കാൻ തനിക്കു സാദ്ധ്യമായിരുന്നില്ലെന്നു ഡോ. സാമുവൽ ജോൺസൻ പറയുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. തന്റെ ആത്മാവിന്റെ അഭിവാഞ്ഛകൾ ഏതുവിധമെങ്കിലും ദൈവികതത്വത്തിൽ അലിഞ്ഞുചേരണമെന്നായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആഗ്രഹം. അങ്ങനെ സ്നേഹത്തിന്റെ അദ്ധ്വാനം നിഷ്ഫലമായിത്തീരരുതെന്ന് അദ്ദേഹം പ്രാർത്ഥിച്ചുപോന്നു.

ദൈവത്തിൽനിന്ന് ഒളിച്ചോടാൻ എന്തിനു ശ്രമിക്കണം? "മനുഷ്യന് പ്രകാശത്തേക്കാൾ അന്ധകാരമാണ് ഇഷ്ടം" - അതാണ് ദൈവികമായ പ്രത്യുത്തരം. നാം തെറ്റു ചെയ്തശേഷം ശരിയായതും ഉത്തമമായതും ചെയ്യാൻ നമ്മെ ദൈവം സഹായിക്കുന്നതിനു നാം അനുവദിക്കുന്നില്ല. അതാണ് കൂടുതൽ പരിതാപകരമായിട്ടുള്ളത്. സ്നേഹിക്കപ്പെടാൻ ഞാൻ വിസമ്മതിക്കുകമൂലം ദൈവത്തെ നാം അകലെ മാറ്റിനിർത്തുന്നു. നാം മുങ്ങിമരിക്കാൻ ഭാവിക്കയാണ്. എന്നാൽ ആ അവസരത്തിലും ദൈവത്തിന്റെ നീട്ടപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന സഹായഹസ്തം പിടിക്കാൻ നാം വിസമ്മതിക്കുന്നു, എന്തുകൊണ്ട്? "അക്കാര്യം ഞാൻതന്നെ നോക്കിക്കൊള്ളാം" എന്ന അഹങ്കാരത്തോടെ നാം പറയുന്നതുകൊണ്ട്. ദൈവത്തെ കാണുക പ്രയാസമല്ല. പക്ഷേ മനുഷ്യനു ദൈവത്തെ കണ്ടെത്തുക ഭയമാണ്. അതാണ് യഥാർത്ഥ്യം.

ഓരോ ഹൃദയത്തിലും രഹസ്യമായ ഓരോ ഉദ്യാനമുണ്ട്. ദൈവം അത് തനിക്കായി നിർമ്മിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. ബാങ്കിലെ ഇരുമ്പുപെട്ടിപോലെ ആ ഉദ്യാനത്തിന്റെ കവാടം ബന്ധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതിനു രണ്ടു താക്കോലുകളുണ്ട്. ഒരു താക്കോൽ ദൈവത്തിന്റെ കൈവശമാണ്. അതിനാൽ ദൈവത്തിനല്ലാതെ മറ്റാർക്കും ആ ഉദ്യാനത്തിൽ പ്രവേശനം അനുവദിക്കാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. മനുഷ്യഹൃദയത്തിന്റെ സൂക്ഷിപ്പിലാണു രണ്ടാമത്തെ താക്കോൽ. അതിനാൽ മനുഷ്യന്റെ അനുമതി കൂടാതെ ദൈവത്തിനുപോലും അതിൽ പ്രവേശിക്കാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. ദൈവത്തിന്റെ സ്നേഹവും മാനുഷികസ്വാതന്ത്ര്യവും - ദൈവികാഹ്വാനവും - മാനുഷിക പ്രത്യുത്തരവും - സംയുക്തമായിത്തീരുമ്പോൾ മനുഷ്യഹൃദയത്തിൽ പറുദീസാ മടങ്ങിയെത്തുന്നു.

മുഖമൊഴി...

വ്യവസ്ഥിതിയുടെ ഇരകളും നിലയ്ക്കാത്ത നിലവിളികളും

നീതിക്കായി കാത്തിരിക്കുന്നവരെയും നീതി അപഹരിക്കുന്നവരെയും മുഖാമുഖം നിർത്തി നമ്മുടെ നീതിന്യായവ്യവസ്ഥകളുടെ അധാർമ്മികതകൾ അനാവരണം ചെയ്യുന്ന ആനന്ദിന്റെ ഹൃദയസ്പർശിയായ ഒരു നോവലാണ് 'ഗോവർധന്റെ യാത്രകൾ'. നീതിക്കായി ഉഴറിനടക്കേണ്ടിവന്ന ഹതഭാഗ്യനായ ഗോവർധന്റെ കഥയാണിതിൽ ആനന്ദ് പറയുന്നത്. ന്യായവിളംബത്തിന് കുപ്രസിദ്ധി നേടിയ ഇന്ത്യൻ കോടതികളുടെ പ്രാന്തങ്ങളിലെ കച്ചേരിപ്പറമ്പുകളിൽ ജീവിതം ഹോമിക്കേണ്ടിവരുന്ന ഗോവർധന്മാരുടെ അലച്ചിലുകൾ അവസാനിക്കുന്നില്ലെന്നാണ് സമീപകാലത്ത് കേരളത്തിലുണ്ടായ ദാരുണ മരണങ്ങൾ വ്യക്തമാക്കുന്നത്.

കേരളത്തിന്റെ സാമൂഹിക മനഃസാക്ഷിയെ പിടിച്ചുലച്ച രണ്ട് ദാരുണമരണങ്ങളാണ് കഴിഞ്ഞ ഒരു മാസമായി പത്രദൃശ്യമാധ്യമങ്ങളിൽ നിറഞ്ഞുനിൽക്കുന്നത്. ഒന്ന് ഒരു ആത്മഹത്യയും രണ്ടാമത്തേത് ക്രൂരമായ ഒരു കൊലപാതകവുമാണ്. ദാരുണ മരണങ്ങളുടെയും കൊലപാതകങ്ങളുടെയും പത്രവാർത്തകൾ മലയാളികൾക്ക് പുതുമയുള്ളതല്ലെങ്കിലും മേൽസൂചിപ്പിച്ച ആത്മഹത്യയും അരുംകൊലയും ഭരണകൂട ഭീകരതയുടെ ഭാഗമായിരിക്കുന്നുവെന്നതാണ് ഞെട്ടലുളവാക്കുന്ന യാഥാർത്ഥ്യം. ''ആത്മഹത്യയ്ക്കും കൊലയ്ക്കുമിടയിലൂടാർത്തനാദം പോലെ പായുന്ന ജീവിതം'' - എന്ന ബാലചന്ദ്രൻ ചുള്ളിക്കാടിന്റെ വരികൾ സമകാലിക സാമൂഹിക യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളുടെ നേർക്കാണ് വിരൽ ചൂണ്ടുന്നത്.

ആന്തൂരിലെ പാറയിൽ സാജൻ എന്ന യുവസംരംഭകനായ വ്യവസായിയുടെ ആത്മഹത്യ കേരളത്തിന്റെ ആത്മാവിനേറ്റ മുറിവാണ്. ചോര വിയർപ്പാക്കി വിദേശത്തു പണിയെടുത്ത് സ്വരൂപിച്ച ധനം കൊണ്ട് നാട്ടിൽ പത്താൾക്കു പണി കൊടുക്കാവുന്ന ഒരു തൊഴിൽ സംരംഭവുമായി ജീവിക്കാമെന്നു മോഹിച്ച് ജന്മനാട്ടിലെത്തിയ സാജനെ അധികാര പ്രമത്തതയിൽ കാഴ്ച നഷ്ടപ്പെട്ട അധികാരിവർഗ്ഗവും ഉദ്യോഗസ്ഥ ദുഷ്പ്രഭുത്വവും ചേർന്ന് മരണത്തിലേക്ക് തള്ളിവിടുകയായിരുന്നു. 16 കോടി മുതൽ മുടക്കി പടുത്തുയർത്തിയ സംരംഭം നിർമ്മിതിയിലെ നിസ്സാര അപാകതകളുടെ പേരു പറഞ്ഞ് ചുവപ്പുനാടയുടെ കുരുക്കുമുറുക്കി രസിച്ച ആന്തൂർ നഗരസഭാധികാരികൾ തങ്ങളുടെ ആസ്ഥാനമന്ദിരം തന്നെ നിർമ്മാണച്ചട്ടങ്ങൾ ലംഘിച്ചാണ് സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതെന്ന യാഥാർത്ഥ്യം കണ്ടില്ലെന്ന് നടിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്.

ഒരു മനുഷ്യനെ എങ്ങനെ സഹായിക്കാമെന്നല്ല എങ്ങനെയൊക്കെ ദ്രോഹിക്കാമെന്നു കണ്ടെത്തുന്നിടത്താണ് നമ്മുടെ അധികാരിവർഗ്ഗം കൂടുതൽ ശ്രദ്ധ പുലർത്തുന്നത്. ആന്തൂർ സംഭവത്തിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥ മനോഭാവം ഒറ്റപ്പെട്ട ഒന്നല്ലെന്നും കേരളമാകമാനമുള്ള സർക്കാരാഫീസുകളുടെ പൊതു സ്ഥിതി ഇതു തന്നെയാണെന്നുമെന്നുള്ളതാണ് യാഥാർത്ഥ്യം. ഇതിന് ഉപോദ്ബലകമായ ഒട്ടേറെ സംഭവങ്ങളാണ് ഈ വിവാദത്തെ തുടർന്ന് പുറത്തുവന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. ചുവപ്പുനാടകളിൽ കുരുങ്ങി ജീവിതം വഴിമുട്ടിയവർ പലരും ആത്ഹത്യ ചെയ്യാനുള്ള മടിയും ഭയവും മൂലം വല്ലവിധേനയും ജീവിതം തള്ളിനീക്കുന്നുവെന്നു മാത്രം. വൃദ്ധരും വിധവകളും വികലാംഗരുമുൾപ്പെടെ ആയിരക്കണക്കിനാളുകളാണ് നീതി തേടി സർക്കാരാഫീസുകളും കോടതിയും കയറിയിറങ്ങി ജീവിതം പാഴാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്.

ബാൽക്കണിയിലെ കാർപ്പെറ്റ് അളവിലെ വ്യത്യാസവും റാംപിന്റെ ചെരിവിലെ അനുപാതത്തിൽ വന്ന നേരിയ വ്യതിയാനവുമൊക്കെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയാണ് ആന്തൂർ നഗരസഭ സാജൻ എന്ന കഠിനാധ്വാനിയായ ചെറുപ്പക്കാരന്റെ ജീവന് വിലപറഞ്ഞത്. അധികാര ധാർഷ്ട്യത്തിന്റെ ആൾരൂപം പൂണ്ട ഭരണാധികാരി കുറ്റമത്രയും ഉദ്യോഗസ്ഥരുടെ തലയിൽ കെട്ടിവച്ച് കൈകഴുകാനാണ് ശ്രമിക്കുന്നത്. എന്നാൽ സ്വന്തം പാർട്ടിക്കാരനായ സ്ഥലം എം.എൽ.എ.യുടെ അനുകൂല നിലപാടിന്റെ വെളിച്ചത്തിലെങ്കിലും അനുഭാ

വപൂർണ്ണമായ ഒരിടപെടൽ നഗരസഭാദ്ധ്യക്ഷയുടെ ഭാഗത്തുനിന്നുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ ആന്തൂരിലെ സാജൻ പാറയിൽ എന്ന ചെറുപ്പക്കാരൻ ഇന്നും നമുക്കൊപ്പം ജീവിച്ചിരുന്നേനേയെന്ന സത്യം വേദനിപ്പിക്കുന്ന യാഥാർത്ഥ്യമാണ്. സ്വകാര്യ സംരംഭകന്റെ നിർമ്മിതിയിലെ സാങ്കേതിക അപാകതകളുടെ പേരിൽ ഒരു മനുഷ്യനെ മരണക്കുടുക്കിൽ മുറുക്കി രസിച്ച ഭരണവർഗ്ഗം, പൊതുമുതലിൽ നിന്ന് 42 കോടി മുടക്കി പണിത പാലാരിവട്ടം മേൽപ്പാലത്തിലെ നിർമ്മാണ അപാകതകളുടെ പേരിൽ ഇതിനുത്തരവാദിയായ മന്ത്രിപ്രമുഖനെയും ഉദ്യോഗസ്ഥ പ്രഭുക്കന്മാരെയും തൊടാനെങ്കിലുമുള്ള ധൈര്യം കാണിക്കുമോ? രാഷ്ട്രീയ മേലാളന്മാർക്ക് ഒരു നീതിയും, ചോരനീരാക്കി ജീവിതം കരുപ്പിടിപ്പിക്കുന്ന സാധാരണക്കാരന് മറ്റൊരു നീതിയുമെന്ന നിലപാട് ജനാധിപത്യവ്യവസ്ഥിതിക്ക് ഒട്ടും ഭൂഷണമല്ല.

നെടുങ്കണ്ടം പോലീസ് സ്റ്റേഷനിലുണ്ടായ ക്രൂരമായ കൊലപാതകം നമ്മുടെ നീതിന്യായ വ്യവസ്ഥയുടെ ഏറ്റവും അറപ്പുളവാക്കുന്ന മറ്റൊരു മുഖമാണ് വ്യക്തമാക്കുന്നത്. മർദ്ദനമുറകൾക്ക് ആഗോളതലത്തിൽ കുപ്രസിദ്ധി നേടിയ ഗ്വാണ്ടനാമോ തടവറകളിലെ ക്രൂരതകളെ പോലും നാണിപ്പിക്കുന്ന നിലയിലുള്ള ക്രൂരമായ മർദ്ദനമുറകളാണ് നെടുങ്കണ്ടം പോലീസ് സ്റ്റേഷനിലുണ്ടായത്. നീതിന്യായ വിചാരണകളുടെ ജനാധിപത്യ ഇടങ്ങളാകേണ്ട പോലീസ് സ്റ്റേഷനുകൾ കൊലയറകളാകുന്നത് ഇതാദ്യമല്ല. അടിയന്തിരാവസ്ഥക്കാലത്തെ പോലീസ് നരനായാട്ടിനിടയിൽ ഉരുട്ടിക്കൊല ചെയ്യപ്പെട്ട രാജന്റെ ഭൗതികദേഹം പോലും കാണാനുള്ള അവസരം ആ കുടുംബത്തിന് നിഷേധിക്കപ്പെട്ടു. മകന് നീതികിട്ടാൻ ഉഴറിനടന്ന് മരിച്ച ഈശ്വരവാര്യരുടെ ആത്മാവ് ഇപ്പോഴുമിവിടെ അലഞ്ഞുതിരിയുന്നുണ്ടാവും.

അപരിഷ്കൃതമായ പോലീസ് രാജിന് കുപ്രസിദ്ധമായ ഉത്തരേന്ത്യൻ അവസ്ഥകളെപ്പോലും ലജ്ജിപ്പിക്കുന്ന നിലയിലാണ് കേരളത്തിലെ പോലീസ് സ്റ്റേഷനുകളിൽ മൂന്നാംമുറ പ്രയോഗങ്ങൾ നടക്കുന്നത്. ഒറ്റപ്പെട്ട സംഭവങ്ങളെന്ന് ആവർത്തിച്ചു പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതല്ലാതെ ലോക്കപ്പ് കൊലപാതകങ്ങൾ അവസാനിപ്പിക്കാൻ വേണ്ട ശക്തമായ ഒരു നടപടിയും ഭരണകൂടത്തിന്റെ ഭാഗത്തു നിന്നുണ്ടാകുന്നില്ലെന്നത് ഖേദകരമായ യാഥാർത്ഥ്യമാണ്. തൊണ്ടിമുതൽ കണ്ടെത്താനും അതിലൊരോഹരി കൈക്കലാക്കാനും വേണ്ടി നാലുദിവസം നടത്തിയ അതിഭയാനകമായ മർദ്ദനരീതികൾ മനുഷ്യമനഃസാക്ഷി മരവിപ്പിക്കുന്നതാണ്. കൊലചെയ്യപ്പെട്ട കോലാഹലമേട്ടിലെ രജത് കുമാർ എന്തെങ്കിലും സാമ്പത്തിക തിരിമറികളിൽ പങ്കാളിയായിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതിന് തെളിവുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ശിക്ഷ വിധിക്കേണ്ടത് കോടതിയാണ്. പല്ലുകൾ അടിച്ചുകൊഴിച്ചും വാരിയെല്ലുകൾ ചവിട്ടിയൊടിച്ചും മൃതപ്രായനായ മനുഷ്യജീവിക്ക് അന്ത്യസമയത്തുപോലും ഒരിറക്കു ജലം കൊടുക്കാത്ത പോലീസുകാർ മനുഷ്യർ തന്നെയാണോ? നരാധമന്മാരായ ഇത്തരം പോലീസുകാരെ ഓർത്ത് കേരളം ലജ്ജിച്ച് തലതാഴ്ത്തുകയാണ്.

തിരിച്ചു ചോദിക്കാനാളില്ലാത്തവന്റെ മേൽ എന്തധികാരവും നടപ്പാക്കാമെന്നതാണ് പോലീസ് നയം. ഇതിന് അറിഞ്ഞോ അറിയാതെയോ കൂട്ടുനിന്ന മജിസ്ട്രേട്ടും ഡോക്ടറും പോലീസ് സർജന്മാരുമൊക്കെ നമ്മുടെ ദുഷിച്ചുനാറിയ വ്യവസ്ഥിതിയിലെ ചിരപരിചിതരായ കഥാപാത്രങ്ങൾ മാത്രം. മൃഗീയ മർദ്ദനരീതികൾക്ക് നിർദ്ദേശം നൽകിയ പോലീസ് മേധാവികളെ ന്യായീകരിക്കാതെ മന്ത്രിപുംഗവനും ഭരണകൂടവുമൊക്കെ കണ്ണുതുറന്ന് യാഥാർത്ഥ്യം കാണാൻ തയ്യാറാവണം. ചങ്ങലയ്ക്കു ഭ്രാന്തുപിടിച്ച ഈ വ്യവസ്ഥിതി മാറിയേ മതിയാകൂ. അതിനിനിയും എത്ര അമ്മമാർ മക്കളെ ബലി നൽകേണ്ടിവരും? എത്ര ഭാര്യമാർ ജീവിതകാലം മുഴുവൻ വൈധവ്യത്തിന്റെ കനൽപ്പാതകൾ താണ്ടേണ്ടിവരും? എത്ര കുഞ്ഞുങ്ങൾ പിതൃശൂന്യതയുടെ വേദനയുണ്ട് വളരേണ്ടിവരും? ഏതായാലും കാലം കണക്കു ചോദിക്കാതിരിക്കില്ലെന്ന് സമാശ്വസിക്കാനേ തൽക്കാലം നമുക്ക് വഴിയുള്ളൂ.

(MIP)

കാൽപാടുകൾ-31

ഫാ. ജോണി ജോർജ്
കോർ-എപ്പിസ്കോപ്പാ

ഓർത്തഡോക്സ് ആരാധന

ദൈവത്തെ പിതാവായി അംഗീകരിക്കുകയും നമ്മൾ ദൈവമക്കളായി ദൈവ സന്നിധിയിൽ ആയിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ് യഥാർത്ഥമായ ആരാധന.

‘ഓർത്തഡോക്സ്’ എന്ന വിശേഷണം ‘ആരാധന’യെ സൂചിപ്പിക്കുന്നതാണ്. ശരിയായ വിശ്വാസത്തേയും (right belief) ശരിയായ ആരാധനയേയും (right worship) അത് സൂചിപ്പിക്കുന്നു. സഭ ഒരു ആരാധനാസമൂഹമാണ് (worshipping community). വിശ്വാസ സത്യങ്ങൾ (dogmas) ബുദ്ധിപരമായ വിശകലനം നൽകി, വിശ്വാസത്തിന് ആധാരമെന്ന പരിവേഷം കൊടുത്ത്, പുരോഹിതവർഗ്ഗം വിശ്വാസിസമൂഹത്തിന് പറഞ്ഞുകൊടുത്ത് വിശ്വസിപ്പിക്കുന്ന ചില കാര്യങ്ങളല്ല; മറിച്ച്, ഭൂമിയിലെ കാര്യങ്ങൾ സ്വർഗ്ഗീയ രഹസ്യങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തി ആരാധനയിൽക്കൂടി വെളിവാക്കപ്പെടുന്നവയാണ്. അതുകൊണ്ട് സഭ എന്നത് വിശ്വാസികളുടെ കേവലം ഒരു കൂട്ടം മാത്രമല്ല; ആരാധനാജീവിതത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ള മതമായാണ് (liturgical religion) വിവക്ഷിക്കപ്പെടുന്നത്. ദൈവത്തെ അറിഞ്ഞും അവനിൽ വിശ്വസിച്ചും ആരാധിക്കുന്ന സൃഷ്ടികളാണ് മനുഷ്യർ (liturgical creatures). സ്വന്ത ആളത്വത്തിന്റെ പൂർണ്ണത ആരാധനയിൽ കൂടി മാത്രമേ കൈവരിക്കാനാവുകയുള്ളൂ. കല, സംഗീതം, സാഹിത്യം എന്നിവയെല്ലാം ഇതിന്റെ പ്രതിഫലനമായി ഉണ്ടാകുന്നവയാണ്. ഈയൊരു ആവിഷ്കാരമാണ് ആരാധനയ്ക്ക് ഊടും പാവും നൽകുന്നതും അതിനെ മനോഹരമാക്കിത്തീർക്കുന്നതും.

റഷ്യയിൽ സഭാവിശ്വാസം പ്രചരിപ്പിച്ചത് കീവിലെ ചക്രവർത്തിയായിരുന്ന വ്ളാഡിമിർ (Vladimir) ആയിരുന്നു. ശരിയായ മതം ഏതെന്ന് കണ്ടെത്തുവാൻ അക്രൈസ്തവനായ അദ്ദേഹം ലോകത്തിന്റെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിലേക്ക് ദൂതന്മാരെ അയച്ചു. കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിലെത്തിയ ദൂതസംഘം വിശുദ്ധ ജ്ഞാനത്തിന്റെ (Holy Wisdom) വലിയ പള്ളിയിലെത്തി. അവർ അവിടത്തെ ആരാധനയിൽ പങ്കെടുത്തപ്പോൾ അഭൗമികമായ ഒരു ആത്മീയാനുഭവം അവർക്കുണ്ടായി. അതവരെ അത്ഭുതപരതന്ത്രരാക്കി. തങ്ങൾ തന്നെ സ്വർഗ്ഗത്തോളം ഉയർത്തപ്പെട്ടതായി അവർക്ക് അനുഭവപ്പെട്ടു. അവർ രാജാവിനെ അറിയിച്ചു: “സ്വർഗ്ഗവും ഭൂമിയും ഒന്നിക്കുന്നത് ഞങ്ങൾ കണ്ടു. ഇതുപോലൊന്ന് മറ്റൊരിടത്തും കണ്ടിട്ടില്ല. ആ ആരാധനയുടെ ഭംഗിയും മഹത്വവും ഒരിക്കലും വിസ്മരിക്കുകയില്ല”. ഈ സംഭവമായിരുന്നു ചക്രവർത്തിയെ ഓർത്തഡോക്സ് വിശ്വാസിയാക്കിയതും രാജ്യത്തിന്റെ മതമായി ഓർത്തഡോക്സ് സഭ പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെട്ടതും.

കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിലെ വി. ജ്ഞാന ത്തിന്റെ വലിയ പള്ളിയിൽ എ.ഡി. 612– ൽ 80 പുരോഹിതന്മാരും 150 ഡീക്കന്മാരും 40 ഡീക്കനെസ്മാരും 70 സബ് ഡീക്കന്മാരും 160 കോറൂയന്മാരും (readers) 100 ഡോർ കീപ്പർമാരും ഉണ്ടായിരുന്നുവത്രെ. ഇവരും മറ്റു വിശ്വാസികളും ചേർന്ന് നടത്തിയിരുന്ന ആരാധന എത്ര മനോഹരവും ഗംഭീരവു മായിരുന്നിരിക്കണം! ഇങ്ങനെയുള്ള ഒരു ആരാധനയാണ് വ്ളാഡിമിറിനെ സ്വാധീനി ച്ചത്.

ആരാധന (worship) എന്നതിന്റെ ഏറ്റവും ചെറിയ ഒരു നിർവ്വചനം "worship is worthship'' എന്നാണ്. ദൈവത്തെ പിതാ വായി അംഗീകരിക്കുകയും നമ്മൾ ദൈവ മക്കളായി ദൈവസന്നിധിയിൽ ആയിരിക്കു കയും ചെയ്യുന്നതാണ് യഥാർത്ഥമായ ആരാധന. ഒരർത്ഥത്തിൽ അത് ഒരു കുടും ബകാര്യമാണ് (family affair). സ്വർഗ്ഗ ത്തിലെ പിതാവിനെ 'ഞങ്ങളുടെ പിതാ വായി' (Our Father) സ്വീകരിച്ച് പ്രാർത്ഥി ക്കാനാണ് കർത്താവ് നമ്മെ പഠിപ്പിച്ചത്. ദൈവത്തോടും മനുഷ്യരോടും ഒന്നു പോലെ ബന്ധപ്പെട്ടതാണ് യഥാർത്ഥമായ ആരാധന. വി. കുർബാന (വി. ബലി, Holy Mystery) ആരാധനയുടെ രാജ്ഞിയാണ്. ഒരു ബലിപീഠം, ഒറ്റബലി, ഒരേ സാന്നിദ്ധ്യം (one altar, one sacrifice, one presence) ഇതിൽ പങ്കെടുക്കുന്നത് മക്കളെന്ന സ്വാത ന്ത്ര്യത്തോടെ. ഇവിടെ യാഗം അർപ്പിക്കു ന്നവൻ ദൈവമാണ്. യാഗവസ്തു ദൈവ മാണ്. യാഗം സ്വീകരിക്കുന്നതും ദൈവമാ ണ്. സംബന്ധിക്കുന്നവർ അതിന്റെ അംശി കളായിത്തീരുന്നു. പുരോഹിതനും ശുശ്രൂ ഷകനും ജനവും ഒന്നിച്ചാണ് വി. ബലി അർപ്പിക്കുന്നത്. ത്രിത്വം ഒന്നായിരിക്കുന്ന തുപോലെ 'ജന'വും (laos - വിശ്വാസ സമൂഹം) ഒന്നായിത്തീരുന്നു. ഇതൊരു വലിയ രഹസ്യമാണ് (mystery); ദൈവപു ത്രന്റെ മനുഷ്യാവതാരം ഒരു വലിയ രഹ സ്യമായിരിക്കുന്നതുപോലെ.

എല്ലാ ഓർത്തഡോക്സ് ദേവാലയ ങ്ങളുടെയും നിർമ്മാണത്തിൽ സ്വർഗ്ഗവും ഭൂമിയും വ്യത്യസ്തമായി ചിത്രീകരിക്കപ്പെ ടുന്നു. അതേ സമയം അവ ഒന്നായിച്ചേർന്ന് നിലനിൽക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ബലിപീഠ ത്തിലെ സംവിധാനങ്ങളും ഉപയോഗി ക്കുന്ന വസ്തുക്കളും വ്യത്യസ്ത രീതിയി ലുള്ള നിറങ്ങളും ചിത്രപ്പണികളും ഐക്ക ണുകളും (icons) ഇക്കാര്യം വ്യക്തമാക്കു ന്നവയാണ്. 'പ്രകൃതി' മുഴുവൻ ഉൾപ്പെടുന്ന ഒരു വലിയ സംഭവം (Great Event) ആണ് ഓരോ ആരാധനയും (Liturgy). ധൂപാർപ്പ ണവും മണിയടിയുടെ ഗംഭീര ശബ്ദവും മനുഷ്യഹൃദയങ്ങളെ സ്വർഗ്ഗത്തോളം ഉയർത്തുന്നു; സ്വർഗ്ഗം മനുഷ്യമദ്ധ്യത്തി ലേക്ക് താണിറങ്ങിവരുന്നു. എല്ലാ ഓർത്ത ഡോക്സ് ആരാധനകളിലും ആരാ ധനാസമൂഹം ഹൃദയം തുറന്ന് ഉച്ചരിക്കുന്ന ഒരു വാക്കുണ്ട്: കുറിയേലായിസ്സോൻ (കർത്താവേ! കരുണയുണ്ടാകണമേ–Lord have mercy - Kyrie eleison (Greek); Gospodi pomilui (Russian). കുരിശുവര യ്ക്കുന്ന ഓരോ സന്ദർഭവും കർത്താവിന്റെ കഷ്ടാനുഭവത്തിലേക്ക് നമ്മുടെ മനസ്സിനെ നയിക്കുന്നതുമാണ്.

അടുത്തതിൽ:
കൂദാശാനുഷ്ഠാനങ്ങൾ ഓർത്തഡോക്സ് പാരമ്പര്യത്തിൽ

പ്രൊഫ. എം. വൈ. യോഹന്നാൻ

പരിശുദ്ധാത്മ നിറവ്

ആത്മവിവശത ആത്മനിറവാണ്. അത് സ്നേഹത്തിന്റെ നിറവാണ്. നിഷ്കളങ്കസ്നേഹം. ഉപാധിയില്ലാത്ത സ്നേഹം. പ്രതിഫലം ഒന്നും ഇച്ഛിക്കാത്ത സ്നേഹം. ക്രിസ്തു ക്രൂശിൽ വെളിപ്പെടുത്തിയ പരിശുദ്ധസ്നേഹം.

പരിശുദ്ധമായ സ്നേഹത്തിൽ നിറയുന്നതാണ് ആത്മവിവശതയിലേക്ക് എത്തിക്കുന്നത്. പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ നിറവ് പ്രാപിക്കുക എന്നത് ഒരു മഹാഭാഗ്യമാണ്. ഞാൻ എന്ന 'സ്വയം' (Self) ഇല്ലാതായി ക്രിസ്തു മാത്രമായി ജീവിതം മാറുമ്പോഴാണ് ആത്മവിവശത ഉണ്ടാകുന്നത്. അപ്പോൾ ഭൗതികമായത് എല്ലാം മറക്കുന്നു. ക്രിസ്തുകേന്ദ്രീകൃതമായ ചിന്തകൾ മാത്രം പുലരുന്നു. ക്രിസ്തുവിനെ എങ്ങനെയെല്ലാം പ്രസാദിപ്പിക്കാൻ സാധിക്കും എന്ന ഏക ലക്ഷ്യം കൈവരിക്കുമ്പോഴാണ് ആത്മവിവശത ലഭിക്കുന്നത്.

തോമസ് ആൽവാ എഡിസൻ സകലവും മറന്ന് നിരീക്ഷണ ഗവേഷണ പഠനങ്ങൾ നടത്തിയാണ് 500-ലേറെ കണ്ടുപിടിത്തങ്ങൾ നേടിയത്. കഠിനാദ്ധ്വാനത്തിന്റെ മൂർത്തിമദ്ഭാവമായിരുന്നു അദ്ദേഹം. ഒരിക്കൽ ഒരു മഹതി തന്റെ മകനുവേണ്ടി ഒരു കൊച്ചു വാചകം എഴുതിക്കൊടുക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തോട് ആവശ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹം കൊടുത്ത വാചകം: "Never look at a clock " (ഒരിക്കലും ഒരു ഘടികാരത്തെ നോക്കരുത്). അദ്ദേഹം അർത്ഥമാക്കിയത് സമയം നോക്കാതെ നിരന്തരം കഠിനാദ്ധ്വാനം ചെയ്യുക എന്നായിരുന്നു.

എഡിസന്റെ അനേകം കണ്ടുപിടിത്തങ്ങളുടെ ഈറ്റില്ലമായ ലാബറട്ടറി കത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നത് അദ്ദേഹം മനംപതറാതെ നോക്കിക്കൊണ്ടുനിന്നു. ഉയർന്നുയർന്ന് പൊങ്ങുന്ന തീനാളങ്ങൾ കണ്ടിട്ട് അദ്ദേഹം മകനോട് പറഞ്ഞു: "നീ വേഗം നിന്റെ അമ്മയെ വിളിച്ചുകൊണ്ടുവരിക. ഇതുപോലൊരു കാഴ്ച മേലാൽ കാണുമെന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കണ്ട." ഏതൊരു നഷ്ടത്തിലും മനമുരുകാതെ, ചാഞ്ചല്യമേശാതെ നിൽക്കാൻ സാധിച്ചത് പരിശുദ്ധാത്മ നിറവുള്ളതുകൊണ്ടാണ്.

ഇരുപത്തിനാലാമത്തെ വയസ്സിൽ 'Law of Gravity' കണ്ടുപിടിച്ച സർ ഐസക് ന്യൂട്ടൻ ഒരിക്കൽ പറഞ്ഞു, "ഞാൻ വിവാഹം കഴിക്കുന്ന കാര്യം മറന്നുപോയി" എന്ന്. ശാസ്ത്രീയ ഗവേഷണങ്ങളുടെ ബദ്ധപ്പാടിൽ സ്വന്തം ജീവിതംപോലും മറന്ന് പ്രവർത്തനനിരതനായ ഐസക് ന്യൂട്ടന്റെ ജീവിതം കഠിനാദ്ധ്വാനത്തിന്റെ നിദർശനമായിരുന്നു.

തോമസ് കാർലൈൽ എഴുതിയ 'French Revolution,' ഇംഗ്ലീഷ് ഗദ്യസാഹിത്യത്തിലെ ഒരു പ്രൗഢോജ്ജ്വല കൃതിയാണ്. ഏറെക്കാലത്തെ നിസ്തന്ദ്രയത്നമാണ് ആ ഗ്രന്ഥരചനയുടെ പിന്നിൽ. ആ ഗ്രന്ഥരചനയ്ക്കുവേണ്ടി അനേകം സ്ഥലങ്ങൾ സന്ദർശിക്കുകയും കഷ്ടപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ആ പുസ്തകത്തിന് ഒരു അവതാരിക എഴുതിക്കിട്ടുവാൻ വേണ്ടി പ്രശസ്ത പണ്ഡിതനും മഹാനുമായ ജെയിംസ് സ്റ്റുവാർട്ട് മില്ലിനെ കൈയെഴുത്തു പ്രതി ഏല്പിച്ചു. മുറി അടിച്ചു തൂത്തുവാരിയ വേലക്കാരി ചപ്പു ചവറുകളുടെ കൂട്ടത്തിലൊന്നാണെന്ന് കരുതി അത് കത്തിച്ചു കളഞ്ഞു.

ഇതറിഞ്ഞപ്പോൾ തോമസ് കാർലൈൽ അതിദു:ഖിതനായി, നിരാശയ്ക്കടിമപ്പെട്ട്, ഒന്നും ചെയ്യാനാകാതെ വിഷാദവിവശനായി ഇരുന്നു. അപ്പോഴാണ് ഒരു ഉയർന്ന കെട്ടിടം പണിയുന്നത് അദ്ദേഹം ജനലിൽക്കൂടെ കണ്ടത്. ഇഷ്ടികകൾ ഓരോന്നോരോന്നായി അടുക്കി വച്ച് പണിയുന്നത് അദ്ദേഹം കണ്ടു. നിരാശപ്പെടാതെ ഓരോ പേജും എഴുതി ആ ഗ്രന്ഥം പൂർത്തീകരിക്കാൻ അദ്ദേഹം വീണ്ടും പരിശ്രമം

ആരംഭിച്ചു. അങ്ങനെയാണ് ആ മഹത്തായ സാഹിതീയ സൗധം വിശ്വസാഹിത്യത്തിന് സംപ്രാപ്തമായത്.

സർ റൊണാൾഡ് റോസ്, മലേറിയായുടെ മൂല കാരണം കണ്ടുപിടിച്ച ശാസ്ത്രജ്ഞനാണ്. അഹോരാത്രം കഠിനാദ്ധ്വാനം ചെയ്താണ് ആ മഹത്തായ കണ്ടുപിടിത്തം സാധിച്ചെടുത്തത്. രണ്ടായിരത്തോളം കൊതുകുകളെ പലയിടങ്ങളിൽ നിന്നായി ശേഖരിച്ച് മൈക്രോസ്കോപ്പിലൂടെ പരീക്ഷണം നടത്തി. എന്നാൽ അദ്ദേഹം സൂക്ഷിച്ചിരുന്ന കൊതുകുകൾ പലതും ചത്തുപോയി. പക്ഷേ നിരാശപ്പെട്ടില്ല; മലേറിയ പരത്തുന്ന അനോഫിലിസ് കൊതുകുകളെ അദ്ദേഹം കണ്ടെത്തി. മനം പതറാതെ, ഉള്ളം തളരാതെ, കഠിനയത്നം ചെയ്താണ് ശാസ്ത്രലോകത്തിന് എക്കാലത്തും മികവുറ്റ സംഭാവനയായ കണ്ടുപിടിത്തം സർ റൊണാൾഡ് റോസ് നേടിയത്.

ആദികവിയായ വാല്മീകി മഹർഷിയെക്കുറിച്ച് രസകരവും അതേസമയം വിജ്ഞേയവുമായ ഒരു കഥയുണ്ട്. ഒരു സമയത്ത് അദ്ദേഹം കൊള്ളക്കാരനായ ഒരു കാട്ടാളനായിരുന്നു. യാത്രക്കാരെ പിടിച്ചുപറിച്ചും പാവപ്പെട്ട കർഷകരെ കൊള്ളയടിച്ചും അയാൾ ജീവിച്ചുപോന്നു. ഒരിക്കൽ സപ്തർഷികളെ അദ്ദേഹം കണ്ടുമുട്ടി. അവരെയും ആക്രമിക്കാനടുത്ത ആ കാട്ടാളനോട് സപ്തർഷികൾ ചോദിച്ചു: " നീ ഈ കഠോരകൃത്യങ്ങൾ ചെയ്ത് നേടുന്ന ശിക്ഷയ്ക്ക് നിന്റെ ഭാര്യയോ മക്കളോ പങ്കാളികളാകുമോ?" ആ കവർച്ചക്കാരന് ഒരു പുതിയ തിരിച്ചറിവായിരുന്നു അത്. അദ്ദേഹം ഭാര്യയോടും മക്കളോടും ചോദിച്ചു: "ക്രൂരകൃത്യമെല്ലാം ഞാൻ ചെയ്യുന്നു; ഈ ഘോരപാതകങ്ങളുടെ ഫലം നിങ്ങൾ ഏറ്റെടുക്കുമോ?" ഭാര്യ ഉടൻ തന്നെ മറുപടി പറഞ്ഞു: "ഓരോരുത്തരും ചെയ്യുന്ന പാപത്തിന്റെ പരിണിതഫലം അവരവർ തന്നെ അനുഭവിക്കേണ്ടി വരും. അതിൽ ആർക്കും പങ്കുചേരാൻ സാധിക്കയില്ല."

ഇത് അവന്റെ മനസ്സിൽ പുതിയ ചിന്തയ്ക്ക് വഴിയൊരുക്കി. ഒരു വലിയ മനംമാറ്റം അവനിലുണ്ടായി. അങ്ങനെയാണ് കാട്ടാളൻ തപസ്സിന് ഒരുങ്ങിയത്. തപോനിരതനായി വർഷങ്ങൾ ഇരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചുറ്റും ചിതൽപ്പുറ്റ് ഉണ്ടായി എന്നാണ് ഐതിഹ്യം. ചിതൽപ്പുറ്റ് പൊട്ടിച്ച് ചെന്നപ്പോൾ കണ്ടത്, കാടനും വേടനുമായിരുന്ന ആ മനുഷ്യൻ ജഗദീശ്വരചൈതന്യം ലഭിച്ച ഒരു താപസശ്രേഷ്ഠനായിത്തീർന്നുവെന്നതാണ്. വാല്മീകത്തിൽ നിന്ന് (ചിതൽപ്പുറ്റിൽ നിന്ന്) ഉളവായതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം വാല്മീകിയായി. ശോകം ശ്ലോകമായി ആദികാവ്യമായ 'രാമായണം' ഉണ്ടായി.

മാനസാന്തരം ഒരു ആരംഭം മാത്രമാണ്. എന്നാൽ പിറന്ന ശിശുവിന് പാൽ കൊടുത്ത് വളർത്തുന്നതുപോലെ വീണ്ടും ജനിച്ച വ്യക്തി വചനം എന്ന മായമില്ലാത്ത പാൽ കുടിച്ച് വളരണം. തളരാത്ത മനസ്സും മടുത്തുപോകാത്ത യത്നവും വളർച്ചയുടെ പടവുകളിൽ എത്തിയാണ് ഒരാൾ കരുത്തുറ്റ വ്യക്തിയായിത്തീരുന്നത്. നിരന്തരം പ്രാർത്ഥനയും ധ്യാനവും മൂലം തന്നെത്തന്നെ കണ്ടെത്തി ശൂന്യവത്ക്കരിക്കുമ്പോഴാണ് ആത്മനിറവിൽ എത്തുന്നത്. ആ അനുഭവമാണ് ആത്മവിവശതയിലേക്ക് നയിക്കുന്നത്.

"കർത്തൃദിവസത്തിൽ ഞാൻ ആത്മവിവശനായി." (വെളിപ്പാട് 1 : 10)

അപ്പൊസ്തലനായ യോഹന്നാൻ ദൈവവചനവും യേശുവിന്റെ സാക്ഷ്യവും നിമിത്തം പത്മൊസ് എന്ന ദ്വീപിൽ നാടുകടത്തപ്പെട്ടവനായി കഴിയുമ്പോൾ തന്റെ ജീവിതത്തിൽ ലഭിച്ച ഒരനുഭവം പറയുകയാണ്: "കർത്തൃദിവസത്തിൽ, കർത്താവ് ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റ ദിവസത്തിൽ ഞാൻ ആത്മവിവശനായി."

ആത്മവിവശത ആത്മനിറവാണ്. അത് സ്നേഹത്തിന്റെ നിറവാണ്. നിഷ്കളങ്കസ്നേഹം. ഉപാധിയില്ലാത്ത സ്നേഹം. പ്രതിഫലം ഒന്നും ഇച്ഛിക്കാത്ത സ്നേഹം. ക്രിസ്തു ക്രൂശിൽ വെളിപ്പെടുത്തിയ പരിശുദ്ധസ്നേഹം.

ആ സ്നേഹത്തിലേക്ക് നാം എത്തിച്ചേരുമ്പോഴാണ് ക്രിസ്തുവിന്റെ ഭാവം ഉള്ളവരായിത്തീരുന്നത്.

"വാക്കിനാലോ ക്രിയയാലോ എന്തു ചെയ്താലും സകലവും കർത്താവായ യേശുവിന്റെ നാമത്തിൽ ചെയ്തും അവൻ മുഖാന്തരം പിതാവായ ദൈവത്തിന് സ്തോത്രം പറഞ്ഞും കൊണ്ടിരിപ്പിൻ." (കൊലൊസ്സ്യർ 3 :17)

◎

സാമൂഹ്യദർശനം

പ്രൊഫ. എം. തോമസ് മാത്യു

ആസക്തികളുടെ ഉത്സവകാലം

യവന തത്ത്വചിന്തകനായ സോക്രട്ടീസിന് അരിസ്റ്റിപ്പസ് എന്നു പേരായ ഒരു ശിഷ്യനുണ്ടായിരുന്നു. അതിവിചിത്രമായ ഒരു ചിന്തയുടെ പ്രണേതാവ് എന്ന നിലയ്ക്കാണ് അദ്ദേഹം പ്രസിദ്ധിയോ കുപ്രസിദ്ധിയോ ആർജ്ജിച്ചത്. ആകർഷകമായ ലാളിത്യത്തോടുകൂടി അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: "അഭിലാഷമുണ്ടെങ്കിൽ അത് നിറവേറ്റാനുള്ള അവകാശവും ഉണ്ട്." ഈ സിദ്ധാന്തത്തെ ഏതു യുക്തിയുടെ പിൻബലത്തോടെയാണ് അദ്ദേഹം സമർപ്പിക്കുന്നതെന്ന് ഞാൻ വായിച്ചിടത്തൊന്നും കാണുന്നില്ല. തത്ത്വചിന്തയുടെ ചരിത്രം അദ്ദേഹത്തെ കാര്യമായി ഗൗനിക്കാതെ വിട്ടതാകാം; ഇത്രയും ലളിതമായ കാര്യങ്ങൾ തത്ത്വചിന്തകന്മാരെ ഉദാസീനരാകാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചതുമാകാം കാരണം. സരളമായ ഏതു കാര്യത്തിലാണ് തത്ത്വചിന്തക്ക് കൗതുകം? ഗഹനവും സങ്കീർണ്ണവുമായ കാര്യങ്ങളെ പെട്ടെന്നു പിടിതരാത്ത രീതിയിൽ പ്രതിപാദിക്കുന്നതിൽ രസം കണ്ടെത്തുകയും, ചിന്തയുടെ രാവണൻകോട്ടകൾ നിർമ്മിച്ച് അതിൽ അകപ്പെട്ടുപോയവരെ വശംകെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നതാണല്ലോ അതിന്റെ വിനോദം. അതുകൊണ്ട് തത്ത്വചിന്ത അരിസ്റ്റിപ്പസിനെ വെറുതെ വിട്ടു.

എങ്കിലും അരിസ്റ്റിപ്പസിന്റെ യുക്തി നമുക്ക് ഊഹിച്ചെടുക്കാം. നമ്മുടെ ഈ ശരീരവും മനസ്സും അവയുടെ കാമനകളും വികാരങ്ങളും നമ്മളാരും അപേക്ഷ കൊടുത്ത് സ്വായത്തമാക്കിയതല്ല. നമ്മുടെ ഇച്ഛയോ സമ്മതമോ കൂടാതെ അതെല്ലാം ഉണ്ടായി. അപ്പോൾ അഭിലാഷങ്ങൾ എവിടെനിന്നു വന്നു? നമ്മുടെ സൃഷ്ടിയല്ല അവ; നമ്മുടെ വരുതിയിലുമല്ല അവ. വിശപ്പുണ്ടാകണമെന്ന് നാം ആഗ്രഹിച്ചിട്ടാണോ നമുക്ക് ഇടയ്ക്കിടെ വിശപ്പുണ്ടാകുന്നത്? ദാഹത്തിന്റെ കാര്യവും അങ്ങനെതന്നെ. തനിക്ക് ചിലതെല്ലാം ആവശ്യമായിരിക്കുന്നു, വിത്തെടുത്തു കുത്തേണ്ടെങ്കിൽ വേണ്ടത് എത്തിച്ചു കൊടുക്കണം, എന്ന ശരീരത്തിന്റെ അറിയിപ്പാണ് അത്. ആ അറിയിപ്പ് വരുമ്പോൾ ആവശ്യപ്പെട്ടതു കൊടുക്കാനുള്ള സംവിധാനം ഇണക്കിയിട്ടാണ് സൃഷ്ടിയെ ഉണ്മയിലേക്ക് - ഉണ്ടായിരിക്കുക എന്ന അവസ്ഥയിലേക്ക് - പറഞ്ഞയച്ചിരിക്കുന്നത്. വിശക്കുന്നവന്റെ അവകാശമാണ് ഭക്ഷണം; ദാഹിക്കുന്നവന്റെ അവകാശമാണ് ജലം. ഈ തത്ത്വത്തെ എല്ലാ അഭിലാഷചിന്തകളോടും അന്വയിക്കുക മാത്രമാണ് അരിസ്റ്റിപ്പസ് ചെയ്തതെന്ന് വാദിക്കാം.

വാദിക്കാനും തർക്കിക്കാനും നില്ക്കാതെ ഈ ഹിതോപദേശത്തെ യഥേഷ്ടം നടപ്പിലാക്കിയ ഒരു കൂട്ടർ എല്ലാക്കാലത്തും ഉണ്ടായിരുന്നു എന്ന് എറിക് ഫ്രോം ഒരിടത്ത് എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. സമൂഹത്തിലെ വരേണ്യവർഗ്ഗമായ പ്രഭുക്കന്മാരുടെ ജീവിതം നോക്കിയാലറിയാം, ആശിച്ചതെല്ലാം അധീനമാക്കി അവർ ജീവിതം ആഘോഷമാക്കുകയായിരുന്നു. മോഹിച്ചതെല്ലാം അവർ സ്വന്തമാക്കി; ഒന്നും അവർ വേണ്ടെന്നു വച്ചില്ല. അവരുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ മറ്റുള്ളവർ തങ്ങളുടെ മോഹത്തിനും അതിന്റെ നിറവേറലിനുമുള്ള ഉപകരണങ്ങൾ മാത്രമായിരുന്നു. അവർ അടിമകൾ, തമ്പ്രാന്റെ ഇംഗിതങ്ങൾ അപ്പപ്പോൾ സാധിച്ചുകൊടുക്കേണ്ട അടിമകൾ!

ഈ അടിമകൾക്കും അടിമകളെപ്പോലെ ഉള്ളവർക്കും തങ്ങളെപ്പോലെ - അത്ര കവിഞ്ഞ അളവിലല്ലെങ്കിലും - ആവശ്യങ്ങളും അഭിലാഷങ്ങളും ഉണ്ടാകാമെന്നോ അവ കുറഞ്ഞതോതിലെങ്കിലും നിറവേറ്റിയില്ലെങ്കിൽ അവരുടെ നിലനില്പ് അസാദ്ധ്യമായിത്തീരുമെന്നോ ചിന്തിക്കാനുള്ള ബാദ്ധ്യത പ്രഭുക്കന്മാർ ഏറ്റെ

ടുക്കുന്നത് വിരളമാണ്. വിശന്നുപൊരിഞ്ഞ് ഞങ്ങൾക്കു റൊട്ടി ഇല്ല എന്നു നിലവിളിച്ചെത്തിയ ജനാവലിയോട് റൊട്ടിയില്ലെങ്കിൽ കേക്കു ഭക്ഷിക്കൂ എന്ന് വിളിച്ചു പറയുകയും വെഴ്സായി കൊട്ടാരത്തിന്റെ (Palace of Versailles) മട്ടുപ്പാവിൽനിന്നുകൊണ്ട് ഒരു റൊട്ടി ഉതിർത്ത് വിതറിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്ത കഥ ചരിത്രത്തിലെ ക്രൂരഫലിതങ്ങളിൽ ഏറ്റവും മുന്തിയ ഒന്നാണ്. ലൂയി പതിനാറാമാൻ വധിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ പാരീസിലെ ജനങ്ങൾ മൂക്കുമുട്ടെ കുടിച്ച് ആ മരണം ആഘോഷിച്ചത് ഈ ക്രൂരഫലിതത്തിനുള്ള മറുപടി ആയിരുന്നു.

സംഗതി അതല്ല. എല്ലാ അഭിലാഷങ്ങളും നിറവേറ്റാൻ കഴിയുകയാണ് ജീവിതത്തിന്റെ സന്തോഷവും അർത്ഥവും എന്ന ചിന്തക്ക് മനുഷ്യമനസ്സിൽ വളരെ ആഴത്തിൽ വേരുകളുണ്ട്. സാമ്പത്തിക ശാസ്ത്രത്തിന്റെ ആദ്യപാഠം മനുഷ്യന്റെ അഭിലാഷങ്ങൾക്ക് അതിരില്ലെന്നാണല്ലോ. ഒപ്പം വരുന്നു രണ്ടാമത്തെ പാഠം : അഭിലാഷങ്ങൾ നിറവേറ്റാനുള്ള വിഭവങ്ങൾക്ക് പരിമിതിയുണ്ട്. ഈ പരിമിതിയെ എങ്ങനെ മറികടക്കാം എന്നതാണ് മനുഷ്യാന്വേഷണത്തിന്റെ കഥയിലെ ഏറ്റവും ആവേശകരമായ അദ്ധ്യായം. കണ്ടുപിടിത്തങ്ങളേറെയും അതിനുവേണ്ടിയുള്ളതായി. മനസ്സ് എത്തുന്നിടത്തെല്ലാം ശരീരവും എത്തണം, മനസ്സ് എത്തുന്നത്ര വേഗത്തിൽതന്നെ എത്തണം എന്നാണ് ആഗ്രഹം. വേണ്ടതെന്തും വേണ്ടതിലേറെ ഉടനുടൻ എത്തിക്കുന്ന ഭൂതത്തെയും ആഗ്രഹിക്കുന്ന വിഭവങ്ങളേതും ആഗ്രഹിക്കുന്ന മാത്രയിൽ വിളമ്പാനൊരുക്കുന്ന അക്ഷയപാത്രത്തെയും സങ്കല്പത്തിൽ നുണഞ്ഞ് ആസ്വദിക്കുകയും യാഥാർത്ഥ്യത്തിൽ കാണാതെ നൈരാശ്യം കൊള്ളുകയും ചെയ്യുന്ന മനുഷ്യൻ, മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന്റെ മുഴുവൻ മാതൃകാരൂപമാണ്. ആ മാതൃകയെ മായിച്ച് പകരം എല്ലാ കൊതികളും നിമിഷാർദ്ധംകൊണ്ടു നിറവേറ്റുവാൻ സാധിക്കും എന്ന് ചിന്തിക്കാൻ പ്രേരണ നൽകുന്ന പുരോഗതിയാണ് ഇപ്പോൾ സംഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. പുരോഗതി എന്ന് പറയുന്നതുതന്നെ സത്വരമായ ആഗ്രഹസാഫല്യമാണ് എന്നും വന്നിരിക്കുന്നു. പണ്ട് പ്രഭുക്കന്മാരുടെ സവിശേഷാവകാശമായി സംവരണം ചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്നത് ഇന്ന് എല്ലാവരുടെയും കാര്യത്തിൽ ആകാം എന്ന നിലയിലേക്കാണ് വന്നിരിക്കുന്നത്.

ആധുനിക ജീവിതത്തിന്റെ അപ്പൊസ്തലൻ അരിസ്റ്റിപ്പസ് ആണെന്നല്ലേ ഇതിന്റെ അർത്ഥം. എന്തിനേയും, ഏതു വ്യക്തിയേയും, എന്റെ തൃഷ്ണകൾക്കു ശമനം വരുത്താനുള്ള ഇരയായി കണ്ടാൽ മതി എന്നല്ലേ പുതിയ കാലത്തിന്റെ സുവിശേഷം. ദേവാലയങ്ങളോ കലാകേന്ദ്രങ്ങളോ സാംസ്കാരിക നിലയങ്ങളോ ഓരോ പ്രദേശത്തിന്റെയും മുഖമുദ്രയായിരുന്ന ഒരു കാലമുണ്ടായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ, സൂപ്പർ മാളുകളുടെ പേരിലാണ് ഏതു പ്രദേശവും അറിയപ്പെടുന്നത്. ഇവയിൽ ഒന്നിന്റെയെങ്കിലും പകുതി വീട്ടിൽ എത്തിക്കാൻ കഴിയാത്തതിനെക്കുറിച്ചുള്ള ചിന്തയാണ് ഇന്നു നമ്മുടെ ഉറക്കം കെടുത്തുന്നത്. മനുഷ്യന്റെ ഒന്നാമത്തെ പരീക്ഷ ഒടുങ്ങാത്ത വിശപ്പും കാണുന്നതെല്ലാം അത് ശമിപ്പിക്കാനുള്ള വിഭവങ്ങളും ആണെന്ന വിചാരമാണ്. എന്തിനാണ് വിശന്നിരിക്കുന്നത്, കൈനീട്ടിയാൽ പോരേ, എന്താണ് നിങ്ങൾക്ക് ലഭ്യമാകാതെ പോവുക എന്നു പ്രലോഭിപ്പിക്കുന്നവർ ഇക്കിളി ഉണ്ടാക്കുംവിധമല്ലേ ഈ കാര്യവസ്തുക്കളെ അവതരിപ്പിക്കുന്നത്? അച്ചടി മാധ്യമങ്ങളും പുതിയ ആവേദന സാങ്കേതിക വിദ്യയും എന്തൊരു വശ്യതയോടെയാണ് ഈ ചെകുത്താൻ വേദത്തെ നമ്മുടെ മേൽ പ്രയോഗിക്കുന്നത്!

നമ്മൾ നെറ്റി ചുളിക്കുകയും പരിഭ്രാന്തി കൊള്ളുകയും ചെയ്യുന്ന അത്യാചാര വാർത്തകളുടെ ഉറവിടം തൃഷ്ണയുടെ വേദാന്തമാണ്. അഭിലാഷം തോന്നിയാൽ നിറവേറ്റാനുള്ള അവകാശം മാത്രമല്ല, അതിനെ നിഷേധിക്കുകയും തടയുകയും ചെയ്താൽ അപായപ്പെടുത്താനുള്ള അവകാശംകൂടിയുണ്ടെന്നാണ് വന്നിരിക്കുന്നത്. വടിവാളും പെട്രോൾ ടിന്നും ആസിഡുകുപ്പിയുമായി പ്രേമിക്കാനിറങ്ങുന്ന കാമുകന്മാരുടെ അവകാശവാദവും ഇതുതന്നെയല്ലേ? ആണ്!

◎

യുവലോകം - 55

ഫാ. ഡോ. തോംസൺ റോബി

ചിന്തകൾ നമ്മുടെ വ്യക്തിത്വത്തെ സ്വാധീനിക്കുന്നു

"As a man thinketh in his mind so he becomes" എന്നു പറയുന്നത് അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ പരമാർത്ഥമാണ്. ഒരു മനുഷ്യനെ കരുപ്പിടിപ്പിക്കുന്നത് അയാളുടെ ചിന്തകൾ മാത്രമാണ്. "ആത്മധൈര്യവും കഴിവും ഉള്ള വ്യക്തിയാണ് ഞാൻ'' എന്നുള്ള ചിന്ത രൂപീകരിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്ന വ്യക്തിക്ക് ആ സവിശേഷതകൾ സ്വയം ഉളവായി വരും. "യാതൊന്നിനും കൊള്ളരുതാത്ത ഒരാളാണ് ഞാൻ'' എന്നുള്ള വിചാരം വച്ചു പുലർത്തുന്ന ആൾ അത്തരക്കാരനായിത്തീരും. നമ്മുടെ ചിന്തകളും സ്വഭാവ രീതികളും തമ്മിൽ അഭേദ്യമായ ബന്ധമുണ്ട്. ചിലപ്പോൾ പരാജയപ്പെട്ടെങ്കിലും "എന്റെ ഡിക്ഷണറിയിൽ അസാദ്ധ്യം എന്ന വാക്കില്ല" എന്നു വിശ്വസിച്ചിരുന്ന നെപ്പോളിയൻ തോൽവിയെ അതിജീവിച്ച് വിജയത്തിലേറിയിരുന്നതായി നാം ചരിത്രത്തിൽ കാണുന്നു.

ഇന്ന് മനുഷ്യന്റെ ചിന്തകൾ വളഞ്ഞ വഴിയിലൂടെയാണ് ചരിക്കുന്നത്. കൈക്കൂലിയിലൂടെയും അന്യനെ വക്രിച്ചും, തന്റെ സാമ്രാജ്യം കെട്ടിപ്പടുക്കുന്ന മത-രാഷ്ട്രീയ-സാമൂഹ്യ മണ്ഡലങ്ങളിലുള്ളവർ തങ്ങളുടെ പോക്ക് നേരായ വഴിയിലൂടെയല്ല എന്നു തിരിച്ചറിയുമ്പോഴേക്കും കാലം വൈകിപ്പോയിരിക്കും. ധാർമ്മികമായ ജീവിത പ്രമാണങ്ങളിൽ വെള്ളം ചേർത്ത് അവയുടെ സാന്ദ്രത കുറയ്ക്കുവാനുള്ള പ്രവണത വലിയ വിപത്തു വരുത്തിവെയ്ക്കും. സൂര്യനു പുറം തിരിഞ്ഞ് നടക്കുന്ന ഒരാളിന് സൂര്യാസ്തമനത്തിന്റെ സൗന്ദര്യം ദർശിക്കുവാൻ കഴിയില്ല. മാത്രമല്ല തന്റെ നിഴൽ മാത്രമേ അയാൾക്കു കാണുവാൻ കഴിയുകയുള്ളൂ. സ്വന്തം നിഴൽ നോക്കി നടക്കുന്നവൻ തന്റെ ഇരുണ്ട രൂപം മാത്രം കാണുന്നു. എന്നാൽ നേരെ തിരിഞ്ഞുനടന്നാൽ നമ്മുടെ ഇരുണ്ട നിഴൽ കാണുകയില്ല; മറിച്ച്, നമ്മുടെ ജീവന് ദായകമായ സൂര്യബിംബത്തിന്റെ വിശ്വരൂപം ദർശിക്കുവാൻ കഴിയും. തെറ്റായ ജീവിത പ്രവൃത്തികളിൽ ഏർപ്പെടുന്നത് സൂര്യന് പുറംതിരിഞ്ഞ് നടക്കുന്നതിന് തുല്യമാണ്; അങ്ങനെയുള്ളവർ തങ്ങളുടെ ഇരുണ്ടരൂപം കണ്ടു തൃപ്തരാകേണ്ടി വരും.

വെളിച്ചത്തെ ഇരുട്ടാക്കരുത്. 'ജീവിതസമ്മർദ്ദം എല്ലാ രോഗങ്ങൾക്കും നിദാനം' എന്നു പറയുന്നുണ്ട്. നമ്മുടെ വികലമായ ചിന്തകളുടെയും ആധികളുടെയും, നാളയെക്കുറിച്ചുള്ള ആകുലചിന്തകളുടെയും സമ്മർദ്ദത്തെ ശരീരത്തിന് താങ്ങാനാകാതെ വരുമ്പോൾ രോഗലക്ഷണങ്ങൾ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു. ലോകത്തിൽ രണ്ടു തരത്തിലുള്ള മനുഷ്യരുണ്ട്. അന്തർമുഖികളും (Introverts) ബാഹ്യലോക കാര്യങ്ങളിൽ ശ്രദ്ധാലുക്കളും (Extroverts). ആദ്യത്തെ കൂട്ടർ തങ്ങളിലേക്കു തന്നെ നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. രണ്ടാമത്തെ കൂട്ടർ മറ്റുള്ളവരിലേക്കും അവരുടെ വേദനകളിലേക്കും നോക്കുന്നു. സ്വന്തം കാര്യം നോക്കുന്നവൻ കെട്ടിക്കിടക്കുന്ന ജലാശയം പോലെയാണ്. അതിൽ ചാവുകടൽ എന്നപോലെ ദു:ഖവും നെടുവീർപ്പുമാകുന്ന ലവണങ്ങൾ നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. മറ്റുള്ളവരുടെ കാര്യങ്ങ

ളിലും ദു:ഖങ്ങളിലും പങ്കുചേരുന്നവർ ഒഴുകുന്ന നീർച്ചാലു പോലെയാണ്. എപ്പോഴും സന്തുഷ്ടരും തൃപ്തരും ആയിരിക്കും.

'ദൈവഭക്തിയിലുള്ള അഹങ്കാരം' വിപൽക്കരമായ ഒന്നാണ്. ദൈവശാസ്ത്രത്തിന്റെ കുത്തകകൾ എന്നഭിമാനിക്കുന്ന ചിലർ തങ്ങളുടെ വേദപാണ്ഡിത്യത്തിലും അറിവിലും അഹങ്കരിക്കുന്നു. പൂന്താനത്തിന്റെ ഭക്തിയും മേൽപ്പത്തൂരിന്റെ വിഭക്തിയും സംബന്ധിച്ചുള്ള ഐതിഹ്യം ഇവിടെ ശ്രദ്ധേയമാണ്. താൻ എഴുതിയ ലളിതമായ കവിതകൾ പരിശോധിച്ചു തെറ്റു തിരുത്തിക്കൊടുക്കുവാൻ മഹാപണ്ഡിതനായ മേല്പത്തൂരിനെ പൂന്താനം ഏൽപ്പിച്ചു. എന്നാൽ തന്റെ പാണ്ഡിത്യത്തിലുള്ള അഹന്തമൂലം മേൽപ്പത്തൂർ ആ അപേക്ഷ സ്വീകരിച്ചില്ല. അപ്പോൾ "മേല്പത്തൂരിന്റെ പാണ്ഡിത്യമല്ല പൂന്താനത്തിന്റെ ഭക്തിയാണ് ഞാൻ സ്വീകരിക്കുന്നത്'' എന്നൊരു അശരീരി ഉണ്ടായി എന്നാണ് ഐതിഹ്യം. നമ്മുടെ പാണ്ഡിത്യമല്ല മറിച്ച് നമ്മുടെ ജ്ഞാനവും വിവേകവും മറ്റുള്ളവരോടുള്ള സമീപനവും നമ്മെ നാമാക്കി മാറ്റുന്നു എന്നത് മറക്കരുത്. "നാം എന്തോ വലിയ കാര്യമാണ്" എന്ന് സ്വയം തോന്നിയാൽ അത് വീഴ്ചയുടെ ആരംഭമാണ്. ആത്മീയമായ അഹങ്കാരം വീഴ്ചയുടെ ആഘാതം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു.

'നമ്മുടെ ചിന്തകളെ സ്ഫുടം ചെയ്യുക' എന്നതാണ് വലിയ ആവശ്യം. ഋഗ്വേദത്തിൽ ഒരു ഋഷി ഇപ്രകാരം പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു: "ജഗദീശ്വരാ അങ്ങ് എന്റെ രക്ഷാകർതൃസ്ഥാനം ഏറ്റെടുക്കേണമേ". നമ്മുടെ ചിന്തകളിൽ ദൈവത്തിന്റെ ഇടപെടൽ അത്യാവശ്യമാണ്. ദൈവത്തിൽ നിന്ന് മറഞ്ഞിരിക്കുവാൻ സാധ്യമല്ല. ചുക്കാൻ ദൈവത്തെ ഏൽപ്പിക്കുക. സംതൃപ്തി ദൈവത്തിന്റെ വരദാനമാണ്. ഇന്ന് മനുഷ്യർ സംതൃപ്തരല്ല, സുഖമോഹികളാണ്. അതിനാലാണ് ചിന്തകൾ അവരെ അപഥസഞ്ചാരത്തിലേക്ക് നയിക്കുന്നത്. മറ്റുള്ളവരെ കൊള്ളിവച്ചും, ഉപദ്രവിച്ചും പിടിച്ചു പറിച്ചും ഭൗതികസുഖം തേടുന്നവർ എന്തുനേടിയാലും തൃപ്തരാണോ? സ്ഥാനമാനങ്ങൾ നേടിയാൽ മനുഷ്യന്റെ തൃഷ്ണ ശമിക്കുന്നുണ്ടോ? എന്നാൽ ദൈവിക സമാധാനം തേടുന്നവന് ഈ സൗഭാഗ്യം ലഭ്യമാകും.

ഇന്നത്തെ യുവതലമുറ ചിന്തകളെ തെറ്റായ വഴിയിലേക്ക് തിരിക്കുന്നു എന്നതാണ് സങ്കടം. ജീവിതത്തിൽ തെറ്റുകൾ വന്നാൽ അതിൽനിന്ന് പാഠങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളണം. നാം നമ്മെത്തന്നെ അറിയുകയും നമ്മുടെ കൈമുതലിന്റെ കണക്കെടുക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ ദൈവത്തെ കണ്ടെത്തുവാൻ നമുക്കു കഴിയും. നാം ദൈവത്തിങ്കലേക്ക് തിരിയുക എന്നു വച്ചാൽ നാം നമ്മിലേക്കു തന്നെ തിരിച്ചു വരിക എന്നതാണ്. ഈ ഉൾക്കാഴ്ചയാണ് ഇന്ന് ആവശ്യം. നമ്മുടെ ചിന്തകൾക്ക് നമ്മുടെ വ്യക്തിത്വത്തിനുമേൽ വളരെയധികം സ്വാധീനം ചെലുത്തുവാൻ കഴിവുണ്ട്. "മനുഷ്യാത്മാവ് അതിന്റെ ചിന്തകളുടെ ചായത്തിൽ മുക്കപ്പെടുന്നു" എന്ന് മാർക്കസ് ഒറിലിയസ് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിന്റെ സാരവും അതുതന്നെയാണ്. ലോക സുഖവും സമ്പത്തും നേടിയാലും നാം നമ്മെ തിരിച്ചറിഞ്ഞില്ലെങ്കിൽ ജീവിതം വ്യർത്ഥമായിത്തീരും. തിരിച്ചറിയുമ്പോൾ പോകേണ്ടുന്ന വഴി നമുക്കു തെളിഞ്ഞുവരും. നമ്മുടെ ചിന്താധാരകൾ നമ്മുടെ വിശ്വാസത്തിന് ചിറകു മുളയ്ക്കുവാൻ സഹായിക്കട്ടെ. വേരുള്ള വൃക്ഷങ്ങളായി ജീവിതത്തെ നേരിടാനുള്ള ഉൾക്കരുത്ത് നേടുവാൻ ശ്രമിക്കുക. ജീവിതത്തിന്റെ സുന്ദരമായ മറുവശം കാണുവാൻ സാധിക്കും.

◎

ഇതൾ - 1

ഫാ. നോബിൻ ഫിലിപ്പ്

പ്രാർത്ഥന

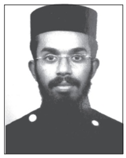

"നിങ്ങൾക്ക് ആവശ്യമുള്ളവ ഇന്നതെന്നു നിങ്ങൾ യാചിക്കുംമുമ്പേ നിങ്ങളുടെ പിതാവ് അറിയുന്നുവല്ലോ" (വി. മത്തായി 6:8).

നാം ഇന്ന് ജീവിക്കുന്ന ഈ ലോകത്തിലേക്ക്, നമ്മുടെ ചുറ്റുപാടുകളിലേക്ക്, കണ്ണോടിക്കുമ്പോൾ കാണുന്നതും കേൾക്കുന്നതും നമ്മെ പലപ്പോഴും വേദനിപ്പിക്കും. തന്നിലേക്ക് തന്നെ ചുരുങ്ങി സമ്പത്തിനായി വ്യഗ്രതപ്പെട്ട് കവർച്ചയിലേക്കും, അഴിമതിയിലേക്കും, കൈക്കൂലിയിലേക്കും, അവസാനം കാരാഗൃഹത്തിലേക്കും അല്ലെങ്കിൽ മരണത്തിലേക്കും മനുഷ്യൻ എത്തുന്നു. സ്വാർത്ഥത എല്ലാ മേഖലകളിലും പടർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഏറെ ദു:ഖകരം, ഒരിക്കലും ഒരണുവിടപോലും സ്വാർത്ഥതയ്ക്ക് ഇടമില്ലാത്ത ആത്മീയതയിലേക്കും ഇത് ബാധിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നുള്ളതാണ്. ഇന്ന് മനുഷ്യന് ഏറെ ഇഷ്ടം എന്റേതിനെയും, എനിക്ക് നന്മ ചെയ്യുന്ന ഒരു ദൈവത്തെയുമാണ്. കൂടി നിന്ന് പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോഴും നാം നമ്മെ മാത്രം സ്നേഹിക്കുന്നു. നമുക്കുവേണ്ടി മാത്രം നാം യാചിക്കുന്നു. അല്ല, ഇന്ന് ദൈവത്തോടും നാം ആജ്ഞാപിക്കുന്നു. ഇവിടെ പ്രാർത്ഥനയെക്കുറിച്ച് ഒരു തിരിച്ചറിവ് നാം നേടേണ്ടതുണ്ട്.

ഒരു കഥ ഇങ്ങനെ കേട്ടു: ഭൂമിയിൽ വച്ച് കുറ്റം ചെയ്ത മാലാഖയ്ക്ക് തന്റെ ചിറകുകൾ നഷ്ടമായി. ഇനി ഒരേയൊരു പോംവഴിയേയുള്ളൂ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ചെന്നെത്താൻ: ശക്തിയുള്ള പ്രാർത്ഥനകൾക്ക് ഉടമയായ ഒരാളെ കണ്ടെത്തുക, അയാളുടെ പ്രാർത്ഥനയിലൂടെ ചിറകുകൾ വീണ്ടെടുക്കുക. മാലാഖ ലോകം മുഴുവൻ അത്തരമൊരാളിനായി തിരഞ്ഞുനടന്നു. പക്ഷെ സ്വന്തം കാര്യത്തിനായി അല്ലാതെ പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന ഒരാളെപ്പോലും കണ്ടെത്താനായില്ല. ചിലർ വഴിപാടുകൾ പോലെ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. മറ്റു ചിലർ അന്യർക്ക് നാശമുണ്ടാകാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. തന്റെ ശ്രമം ഉപേക്ഷിക്കാൻ തീരുമാനമെടുത്ത് തിരച്ചിൽ നിർത്തുവാനൊരുങ്ങിയപ്പോഴാണ് നഗരത്തിലെ ഒരു ചേരിയിൽ നിന്നും ഒരു കുട്ടിയുടെ വിലാപം മാലാഖ കേട്ടത്. ആ കുട്ടി അക്ഷരമാലയിലെ എല്ലാ അക്ഷരങ്ങളും ക്രമത്തിൽ ഉരുവിടുകയായിരുന്നു. കൂടുതൽ അടുത്തുചെന്നപ്പോൾ ആ കുഞ്ഞുചുണ്ടുകൾ മന്ത്രിക്കുന്നത് മാലാഖയ്ക്ക് കേൾക്കാനായി: "പ്രിയപ്പെട്ട ദൈവമേ, എനിക്ക് എഴുതാനും വായിക്കാനും അറിയില്ല. അതുകൊണ്ട് മതഗ്രന്ഥങ്ങളോ, പ്രാർത്ഥനാപുസ്തകങ്ങളോ നോക്കിച്ചൊല്ലുവാൻ പറ്റുന്നില്ല. പക്ഷേ എനിക്കങ്ങയെ വലിയ ഇഷ്ടമാണ്. സ്കൂളിൽ പോകുന്ന കുട്ടികൾ ചൊല്ലിക്കേട്ടത് മന:പാഠമാക്കിയതാണീ അക്ഷരങ്ങൾ. ഇവയെ സ്വീകരിച്ചാലും. എന്നിട്ട് ഈ അക്ഷരങ്ങളിൽ നിന്ന് അങ്ങേയ്ക്ക് ഏറ്റവും പ്രിയപ്പെട്ട പ്രാർത്ഥനാവാക്യങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചാലും." ആ നിമിഷത്തിൽ മാലാഖയ്ക്ക് ചിറകുകൾ തിരികെ കിട്ടി. വാക്കുകളോ അവയുടെ എണ്ണമോ അല്ല, ദൈർഘ്യമോ അതിന്റെ ഈണങ്ങളോ അല്ല ഒരു പ്രാർത്ഥനയുടേയും ആത്മാർത്ഥത നിർണ്ണയിക്കുന്നത്. നമ്മുടെ പ്രാർത്ഥന കാര്യസാധ്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയുള്ള വെറും ജൽപ്പനങ്ങളാകാതെ സ്തുതിയായി കരേറ്റാം. മലങ്കര സഭയിലെ ഒളിമങ്ങാത്ത നക്ഷത്രം ഡോ. പൗലോസ് മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് തിരുമേനി പറഞ്ഞ ഒരു വാക്ക് ഇവിടെ ഓർക്കാം:

"We have the right to pray in our own style with sheer respect to God; it will be liked by God"

നമുക്ക് നമ്മുടെ രീതിയിൽ പ്രാർത്ഥിക്കാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ട്. പക്ഷെ അത് പൂർണ്ണമായും ദൈവത്തോടുള്ള ബഹുമാനത്തിൽ ആയിരിക്കണം. അങ്ങനെയാകുമ്പോൾ അവൻ പ്രാർത്ഥനയിൽ പ്രീതിപ്പെടും.

Prayer: തമ്പുരാനെ എല്ലാ നേരത്തും സ്തുതിയും പുകഴും കാദീശും. ആമ്മീൻ.

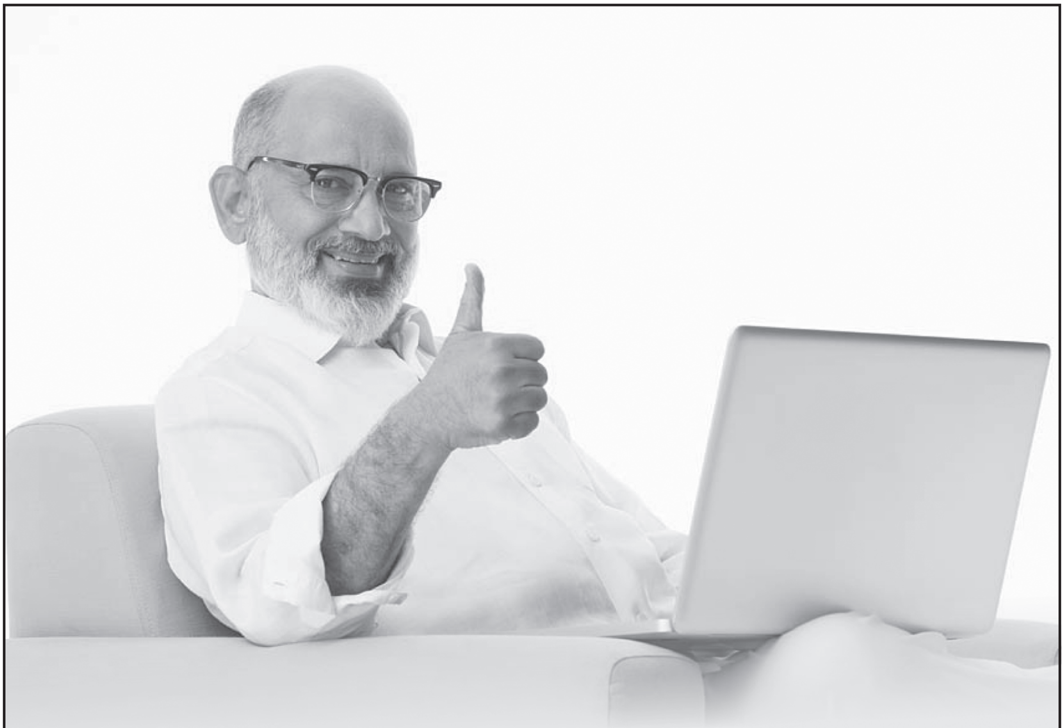

Rajagiri Telemedicine Services

CONSULT WITH YOUR DOCTOR FROM THE COMFORT OF YOUR HOME

Telemedicine service is to help patients save on travel cost and stay in touch with their doctors from wherever they are. The services can be availed between 9.00am to 5.00pm IST. Please ensure a laptop with high speed internet is available at your end Consultation timings will be mutually fixed, based on doctors available time schedule. For any Emergency situation, patient should be taken to the nearby Hospital.

To book a telemedicine appointment email to **telemedicine@rajagirihospital.com** or **Whatsapp to +91-7356600884 (messages only)** for more details visit **www.rajagirihospital.com**, or call: **+ 91 484 29 05 040**

Rajagiri Hospital

We care. We cure

Chunangamvely, Aluva, Kochi, Kerala, India
mail@rajagirihospital.com,
+91 484 29 05 000

www.rajagirihospital.com

Rajagiri Hospital Kochi
Rajagiri hospital

കഥ
തോമസ് പി. കൊടിയൻ

ഭൂതകാലത്തിൽ നിന്നൊരു സെൽഫി

"അമ്മമ്മേടെ തങ്കക്കുടമേ, നീയിതെന്താണെടാ ഭിത്തിയിൽ കാണിച്ചു വച്ചിരിക്കുന്നത്? അച്ഛൻ വഴക്കു പറയില്ലേ കുട്ടാ?"

അമ്മമ്മയുടെ അമ്പരപ്പും ഉൽക്കണ്ഠയും നിറഞ്ഞ ചോദ്യങ്ങൾ കേട്ട് സ്വീകരണമുറിയുടെ നിലത്തുകിടന്ന് ക്രയോൺസ് കൊണ്ട് ഭിത്തിയിൽ വരയ്ക്കുകയായിരുന്ന പേരക്കിടാവ് വര നിറുത്തി. കൊടുങ്കൈ കുത്തി കിടന്നുകൊണ്ടുതന്നെ കുസൃതിയോടെ അമ്മമ്മയെ നോക്കി. അവന്റെ ചെഞ്ചുണ്ടുകളിൽ ലക്ഷണമൊത്ത കവിത കണക്കൊരു ചെറുചിരി വിരിഞ്ഞു. അതിൽ ശൈശവനൈർമല്യത്തിന്റെ സ്വർഗ്ഗലാവണ്യം....

"നോ. ഹീ വിൽ നോട്ട്....." അവന്റെ അച്ഛന്റെ സ്വഭാവത്തെക്കുറിച്ച് അവനു കൃത്യമായ ബോധ്യങ്ങളുണ്ട്. യു.കെ.ജി.ക്കാരനായ അവനെ ഹോംവർക്കു ചെയ്യിക്കുകയായിരുന്ന അമ്മമ്മ ഒന്ന് അടുക്കളയിലേക്കു പോയ തക്കത്തിലാണ് ക്രയോൺസ് ഉപയോഗിച്ച് അവൻ ഭിത്തിയിൽ പണി പറ്റിച്ചുകളഞ്ഞത്. പല നിറങ്ങളിൽ നെടുകെയും കുറുകെയുമുള്ള ഏതാനും വരകൾ. അതിനുള്ളിൽ, അവന്റെ മനസ്സിലുള്ള ഏതോ രൂപത്തിന്റെ അമൂർത്തമായ ആവിഷ്കാരം!

"പൊടിക്കുട്ടൻ ഭിത്തിയിൽ വരയ്ക്കുന്നത് നിങ്ങളു കണ്ടില്ലായിരുന്നോ"?

ഭാര്യയുടെ കുറ്റപ്പെടുത്തലിന്റെ ചോദ്യമുനയേറ്റ് മുത്തശ്ശൻ അൽപമൊന്നു പരുങ്ങി. (ഒരു മുടിഞ്ഞ പേപ്പറു വായന! ഇദ്ദേഹം ഇന്ന് ഇപ്പൊത്തന്നെ ഇതൊക്കെ വായിച്ചു തീർത്തില്ലെങ്കിൽ ലോകം തലകീഴായി തൂങ്ങിപ്പോകുമോ എന്നൊരു മുൾമുന ആ ചോദ്യത്തിലുണ്ടെന്ന് അയാൾക്കു മനസ്സിലാക്കിയെടുക്കാൻ മുപ്പത്തിനാലു വർഷം മിനുക്കമുള്ള ദാമ്പത്യാനുഭവം ധാരാളമായിരുന്നു.)

സെറ്റിയിലിരുന്ന് പേപ്പർ വായിക്കുകയായിരുന്ന മുത്തശ്ശൻ പൗത്രന്റെ കലാരൂപത്തിലേക്കു നോക്കി. അയാളുടെ നോട്ടം ആ വരകളും കുറികളും നിറഞ്ഞ അമൂർത്തരൂപത്തിനുമപ്പുറത്തെ അൾട്ടിമ പെയിന്റും അതിനു പുറകിലെ പ്രൈമർ, പുട്ടി തുടങ്ങിയ സാമ്പത്തിക ചിലവുകളിലേക്കും മനുഷ്യാധ്വാനങ്ങളിലേക്കുമാണു ചെന്നത്.

'പുതുപുത്തൻ വീടല്ലേ? ഇതിലിങ്ങനെ വരച്ചുകൂട്ടി എന്തിനാ മോനേ, മുത്തശ്ശന്റെയും മുത്തശ്ശിയുടെയും ഈ ആവതില്ലാത്ത കാലത്ത് നിന്റെ അച്ഛനെക്കൊണ്ടും അമ്മയെക്കൊണ്ടും കുറ്റം പറയിപ്പിക്കാനിടവരുത്തിയത്?' എന്ന അർത്ഥത്തിൽ അയാൾ അൽപ്പമൊരു ദയനീയതയോടെ ആ കൊച്ചു കലാകാരനെ നോക്കി. 'ഞങ്ങളെ രണ്ടെണ്ണത്തിനെ മനസ്സമാധാനത്തോടെ ഉള്ള കഞ്ഞി കുടിപ്പിക്കെന്റെ കുഞ്ഞേ' എന്നൊരു അപേക്ഷയുമുണ്ടായിരുന്നു, മകന്റെ ചിലവിൽ ജീവിക്കുന്ന ആ പിതാവിന്റെ കണ്ണുകളിൽ.

രാവിലെ ജോലിക്കു പോകേണ്ട തിരക്കിലാണ് യു.കെ.ജി.ക്കാരന്റെ മാതാപിതാക്കൾ. അവർ ഒരുക്കം കഴിഞ്ഞ് ഇറങ്ങാറായിരിക്കുന്നു. ഇനി, ഇതു കാണുമ്പോൾ എന്തു പുകിലാണാവോ ഉണ്ടാകാൻ പോകുന്നതെന്ന് ആ വൃദ്ധദമ്പതികൾ ആകുലപ്പെട്ടിരിക്കവേ തിടുക്കമുള്ള ചുവടുവെയ്പ്പുകളോടെ മകനും മരുമകളുമെത്തിക്കഴിഞ്ഞു.

പോകാനുള്ള തിരക്കിനിടയിൽ അച്ഛന്റെ കണ്ണിൽ തന്റെയാ കലാസൃഷ്ടി പെടുന്നില്ലെന്നു മനസ്സിലാക്കിയ പൊടിമോൻ അച്ഛനെ വിളിച്ചു:

"അച്ഛാ, അമ്മേ...ദാ ...എന്റെ പെയിന്റിംഗ്" .....അഭിമാനം നിറഞ്ഞ സ്വരത്തിലുള്ള മകന്റെ വിളിയുടെ സ്നേഹബന്ധത്തിൽ കുരുങ്ങി അവർ നിന്നു.

'ഇവനിപ്പോ അവരെ വിളിച്ചു നിറുത്തേണ്ട വല്ല കാര്യവുമുണ്ടായിരുന്നോ' എന്ന വലിയൊരു ആധി മിന്നൽ പോലെ മുത്തശ്ശന്റെ മനസ്സിലൂടെ കടന്നുപോയി.

മുത്തശ്ശിയ്ക്കുമൊരു പാരവശ്യമനുഭവപ്പെട്ടു. ഭർത്താവ് വഴക്കു കേട്ടാലും താൻ കേട്ടാലും ഫലം ഒന്നുതന്നെയാണല്ലോ എന്ന ചിന്തയിലായിരുന്നു അവർ. ഇനി എന്തു പുകിലാണാവോ ഉണ്ടാവാൻ പോകുന്നത്? മക്കൾ ജോലി കഴിഞ്ഞ് മനസ്സമാധാനത്തോടെ മടങ്ങിവരുമ്പോൾ കാര്യങ്ങൾ പറഞ്ഞാൽ

മതി എന്നു തീരുമാനിച്ചിരുന്നതാണ് അവർ. പൊടി മോൻ എല്ലാം കുളമാക്കിയിരിക്കുന്നു.

എന്നാൽ, അവരുടെ പ്രതീക്ഷകൾക്കു വിപരീത മായി, നിറഞ്ഞ അൽഭുതം ഭാവിച്ചുകൊണ്ട് തങ്ങളുടെ മകൻ പൗത്രനു നേരെ നടന്നടുക്കുന്ന കാഴ്ചയാണ് ആ മാതാപിതാക്കൾ കണ്ടത്. അവൻ മകനെ ചേർത്തു നിറുത്തി, അവന്റെ നെറുകയിലും കവി ളിലും ചുംബിച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു: "നല്ല ചിത്രം. അച്ഛന് ഭയങ്കരമായി ഇഷ്ടപ്പെട്ടു. ചന്ദനാ നിനക്കി ഷ്ടപ്പെട്ടോ നമ്മുടെ പൊടിക്കുട്ടന്റെ പെയിന്റിംഗ്?" മകൻ മരുമകളെ നോക്കി ചോദിക്കുകയാണ്.

"പിന്നേ, സൂപ്പറല്ലേ?" അമ്മയും അവന്റെ കവി ളിൽ മെല്ലെ തലോടുന്നു.

"പൊടീ, അച്ഛൻ വൈകുന്നേരം വരുമ്പോൾ മോന് പടം വരച്ചു പഠിക്കുന്നതിന് നല്ലൊരു ബുക്ക് വാങ്ങി ത്തരുന്നുണ്ട്. മോൻ ദിവസവും അതിൽ വരച്ചു പഠി ക്കണം. ഞങ്ങളെയെല്ലാവരെയും അത് കാണിച്ചു തരി കയും വേണം. അപ്പൊ പിന്നെ, ഭിത്തിയിൽ വരച്ചു കൈ വേദനിപ്പിക്കേണ്ടല്ലോ? ഭിത്തിയിലെ പെയിന്റിംഗ്, നമ്മൾ പുതിയ പെയിന്റടിച്ചു മായ്ച്ചു കളഞ്ഞാൽ പിന്നെ കാണാൻ പറ്റില്ല. എന്നാൽ പുസ്തകത്തിൽ വരച്ചാൽ അതു നമുക്ക് എല്ലാ കാലത്തേക്കുമായി സൂക്ഷിച്ചു വെയ്ക്കാം. പൊടിയുടെ ഈ ആദ്യചിത്രം, ഇപ്പൊ അച്ഛൻ മൊബൈലിലെടുക്കും. എന്നിട്ട് എന്റെ മകന്റെ ആദ്യ പെയിന്റിംഗ് എന്നു പറഞ്ഞ് ഫെയ്സ്ബുക്കിലിടും. നോക്കാല്ലോ പൊടിക്കെത്ര ലൈക്ക് കിട്ടുമെന്ന്. പിന്നെത്ര കാലം കഴിഞ്ഞാലും പൊടിയ്ക്കത് ഫെയ്സ്ബുക്കിൽ നിന്ന് കാണുകയും ചെയ്യാല്ലോ."

മകൻ സന്തോഷപൂർവ്വം അച്ഛനെ കെട്ടിപ്പിടിച്ച് ഉമ്മ നൽകിക്കൊണ്ടു പറഞ്ഞു: "എന്റെ പുന്നാര അച്ഛൻ". മകനെ താഴെ നിറുത്തി, അവർ അച്ഛനും അമ്മയും മകനും ചേർന്ന് മൊബൈലിൽ ഏതാനും ഫോട്ടോ കളെടുത്തു. തുടർന്ന് ഏതാനും നിമിഷം അവനെ കൊഞ്ചിച്ചിട്ട് മാതാപിതാക്കളെ നോക്കിപ്പറഞ്ഞു: "അച്ഛാ, അമ്മേ പോയിട്ടു വരാം." ആ യുവദമ്പതി കൾ ആഹ്ലാദപൂർവ്വം യാത്ര പറഞ്ഞ് സ്കൂട്ടറിൽ കയറി യാത്രയായി. അവർ തങ്ങൾക്കിടയിലെന്തോ നിക്ഷേ പിച്ചിട്ടാണ് പോയിരിക്കുന്നതെന്ന് മുത്തശ്ശിക്കു തോന്നി.

യുവത്വത്തിന്റെ പ്രസന്നതയും പ്രസരിപ്പും നിറഞ്ഞ ഒരു സന്ദർഭത്തെയാണോ?

പേരക്കിടാവിലും തങ്ങളിലും പനിനീരുകണക്കെ തളിച്ചിട്ടുപോയ ആത്മവിശ്വാസവും ആശ്വാസവു മാണോ?

എന്നാൽ ആ പിതാവിന്റെയുള്ളിൽ ഇരുപത്തി രണ്ട് വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പു മുഴങ്ങിയ ഒരു കുഞ്ഞു നിലവിളി, നിലാവിലലയുന്ന ഒരു വാനമ്പാടിയുടെ നിലവിളികണക്കെ ഒഴുകിയെത്തി. തങ്ങളുടെ തറ വാട്ടു വീടെന്ന കുഞ്ഞുവീട്ടിൽ ഈ മകൻ, ഇതുപോ ലൊരു കാര്യത്തിനുതന്നെ തന്റെ അടിയേറ്റ് ഉറക്കെ കരയുകയാണ്. ഇത്രമേൽ ലളിതവും അനായാസവും ഹൃദ്യവുമായി പരിഹരിക്കാമായിരുന്ന ഒരു പ്രശ്നം. താൻ അന്ന് മകനെ ഒന്നു നെഞ്ചോടു ചേർത്തു നിറുത്തി അവനോടു മനസ്സുകൊണ്ട് മാപ്പു ചോദി ക്കാൻ കൊതിച്ച അയാൾ, തങ്ങൾ പരസ്പരം ഒന്നു തൊട്ടിട്ടുതന്നെ കാലമെത്രയായി എന്നോർത്തു. അവൻ വലുതായിരിക്കുന്നു. താൻ വൃദ്ധനും. തങ്ങൾക്കിടയിൽ കാലത്തിന്റെ ഒഴുക്കു നിലച്ച ഒരു നദി പരന്നു കിടക്കുന്നു. തിരിച്ചു നീന്താനാവാത്ത നദി. അവനെന്നുമങ്ങനെ കരഞ്ഞു നിൽക്കട്ടെ. വാവിട്ടു കരഞ്ഞു നിൽക്കട്ടെ. ഞാൻ മാപ്പു ചോദി ക്കില്ല. ആ വേദന നൽകുന്ന വേദന തന്നെയാണ തിന്റെ പ്രായശ്ചിത്തം!

ചിന്തകളിൽ നഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്ന അയാൾക്കരികിലി രുന്ന് മൊബൈൽ ഫോൺ ചെറുതായി ചിണുങ്ങി. മകനാണ്. പതിവില്ലാത്ത ഒരു ഹൃദയമിടിപ്പോടെ അയാൾ ഫോൺ ചെവിയിൽ ചേർത്തു. മകന്റെ മൃദു വായ സ്വരം: "അച്ഛാ, അച്ഛനെ ഞാൻ തോൽപ്പിച്ച തല്ലാ കേട്ടോ അച്ഛാ..."

ഇപ്പോഴയാൾക്ക് താൻ മകന്റെ ആത്മാവിലേൽപ്പിച്ച മുറിവിന്റെ ആഴം ശരിക്കും ബോധ്യമായി. അയാൾ, ശബ്ദമില്ലാതെ മകന്റെ ശബ്ദത്തിലേക്കു ചെവി ചേർത്ത് ഉള്ളിൽ കരഞ്ഞു: "മോനെ... എന്റെ മോനെ. നീ അന്നു വരച്ച ആ ചിത്രം ഇതിലും എത്രയോ മനോഹരമായിരുന്നു. എന്നിട്ടും നമുക്കോർക്കാൻ അച്ഛൻ ബാക്കിയാക്കിയത് അടിയുടെ വേദനയിൽ വാവിട്ടു കരയുന്ന ഒരു കുഞ്ഞിന്റെ വേദനച്ചിത്രം. അച്ഛന്റെ പിഴ. വലിയ പിഴ.... കാലം പുറകോട്ടൊഴു കിയാൽ മാത്രം തിരുത്തപ്പെടുവാൻ സാധിച്ചേക്കാ വുന്ന പിഴ!"

നേർകാഴ്ചകൾ

തോമസ് നീലാർമഠം

ഇറുക്കപ്പെടുന്ന ചെമ്പനീർപ്പൂക്കൾ

പ്രണയനൈരാശ്യത്തിന്റെ പേരിൽ കേരളത്തിൽ നടക്കുന്ന അരുംകൊലകൾ നമ്മുടെ മന:സാക്ഷിയെ ഞെട്ടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അപൂർവ്വങ്ങളിൽ അപൂർവ്വമായി മാത്രമേ നമ്മുടെ നാട്ടിൽ പ്രണയത്തിന്റെ പേരിൽ കൊലപാതകങ്ങൾ നടന്നിട്ടുള്ളൂ. ഇന്നത് നിത്യസംഭവമായി മാറിയിരിക്കുന്നു.

ജീവിതത്തിൽ പ്രലോഭനീയമായ ചില വൈകാരികതലങ്ങളിലൂടെ നമുക്ക് കടന്നുപോകേണ്ടിവരും. ചില വികാര വിസ്മയങ്ങൾ നമ്മെ തേടിവരുന്നതാണ്. മറ്റു ചിലത് നാം കണ്ടെത്തുന്നതും. അതിന്റെ അനുഭവതരംഗങ്ങൾ നമ്മെ സന്തോഷിപ്പിക്കുകയും വേദനിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തേക്കാം. അത്തരത്തിലൊരു വിശുദ്ധ വികാരമാണ് പ്രണയം.

ലോകസാഹിത്യത്തിലെ ഒട്ടനവധി കൃതികളുടെയും ആധാരബിന്ദു പ്രണയമാണ്. ഈ മഹാപ്രമേയത്തിന്റെ ആകർഷകത്വമാണ് സാഹിത്യം ആസ്വദിക്കുവാൻ ഒട്ടൊക്കെ നമ്മെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നത്.

ഇതിഹാസങ്ങളിൽ നിന്നും ഒഴുകിയെത്തിയ പ്രണയരേണുക്കൾ ആധുനിക സാഹിത്യത്തിലൂടെ ഇന്നും നമ്മുടെ അന്തരംഗങ്ങളെ അനുഭൂതിജന്യമാക്കിത്തീർക്കുന്നു. പ്രണയത്തെക്കുറിച്ച് സ്വപ്നം കാണാൻ ഏറ്റവുമധികം പ്രേരിപ്പിക്കുന്നത് സിനിമയും നോവലും കഥകളുമാണ്. പഴയകാല സിനിമകൾ മുതൽ ന്യൂജനറേഷൻ സിനിമവരെയും പ്രണയഭരിതമാണ്. ചങ്ങമ്പുഴയുടെ രമണനും ബഷീറിന്റെ ബാല്യകാലസഖിയും പ്രണയസ്വപ്നങ്ങൾകൊണ്ട് തളിരിലകളുടെ മൃദുലഭാവം ഉൾക്കൊള്ളുന്നുണ്ട്. ആദികാല മലയാള സിനിമകളിൽ എല്ലാം പ്രണയത്തിന്റെ കാൽപ്പനിക ഭാവവും സ്വപ്നസ്പർശവും കമിതാക്കൾ തമ്മിലുള്ള വൈകാരിക സാമീപ്യവും ഉണ്ടായിരുന്നു. 'ചെമ്മീൻ' എന്ന സിനിമയിൽ തീവ്രമായ പ്രണയം ഒടുവിൽ സഫലീകരിക്കാനാവാത്ത വിധം കറുത്തമ്മയെയും പരീക്കുട്ടിയെയും നിരാശയിലേക്ക് തള്ളിവീഴ്ത്തുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്.

'മാനസമൈനേ വരൂ...
മധുരം നുള്ളിത്തരൂ........'

എന്ന ശോകഗാനത്തിൽ തുളുമ്പിനിൽക്കുന്നത് നായകന്റെ പ്രേമനൈരാശ്യമാണ്. പക്ഷേ കാമുകിയെ നഷ്ടപ്പെടുന്ന അയാൾ ഒരിക്കലും പ്രതികാരദാഹിയാകുന്നില്ല. അവളെ മൃഗീയമായി കൊല്ലുന്നതിനെക്കുറിച്ച് നായകൻ ചിന്തിക്കുന്നില്ല. ഹൃദയവേദനയോടെ പഴയകാലജീവിതത്തെ ഓർക്കുകമാത്രമാണ് ചെയ്യുന്നത്.

സന്യാസിനീ......

നിൻ പുണ്യാശ്രമത്തിൽ ഞാൻ

സന്ധ്യാപുഷ്പവുമായ് വന്നു....

ആരും തുറക്കാത്ത പൂമുഖവാതിലിൽ
അന്യനെപ്പോലെ ഞാൻ നിന്നു....
നിന്റെ ദു:ഖാർദ്രമാം മൂകാശ്രുധാരയിൽ
എന്റെ സ്വപ്നങ്ങൾ അലിഞ്ഞൂ
സഗദ്ഗദം എന്റെ മോഹങ്ങൾ തരിച്ചൂ....

എന്ന വയലാറിന്റെ വരികളിലും നഷ്ടപ്പെട്ട പ്രണയത്തിന്റെ ആത്മനൊമ്പരമുണ്ട്. ഇങ്ങിനെ നൂറുകണക്കിന് ആദിമലയാള ചിത്രങ്ങൾ പ്രണയത്തിന്റെ വ്യത്യസ്ത തലങ്ങളിലൂടെ ആസ്വാദകമനസ്സുകളിൽ ഇടം പിടിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഇന്ന് പ്രണയം നടുറോഡിലും വീട്ടുമുറ്റത്തും വെട്ടിയും കുത്തിയും പെട്രോൾ ഒഴിച്ച് കത്തിച്ചും പ്രതികാരദാഹത്തിന്റെ അസുരരൂപം സ്വീകരിച്ചിരിക്കുകയാണ്. കേരളത്തിൽ ഇത്തരത്തിലുള്ള പൈശാചിക പ്രണയപ്രതികാരം ഒറ്റപ്പെട്ട സംഭവം അല്ലാതായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇത്രമേൽ അതിശ്രേഷ്ഠമായ ഒരു വികാരത്തിന്റെ പേരിൽ ക്രൂരമായ മഹാപാപങ്ങൾ ചെയ്യാൻ ചിലർ തയ്യാറാകുന്നു. അപക്വമായ ചില നിലപാടുകളും സ്വാർത്ഥമോഹങ്ങളും ചില ദുരുദ്ദേശങ്ങളുമാണ് ഇത്തരം പ്രവണതകൾ ഉണ്ടാകാൻ കാരണം. സ്ത്രീയും പുരുഷനും തമ്മിൽ അവിശുദ്ധ ബന്ധങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നതിൽ നവമാധ്യമങ്ങൾക്ക് (social media) ഒരു വലിയ പങ്കുണ്ടെന്ന് സമ്മതിച്ചേ പറ്റൂ.

കുട്ടികൾ Whats- App-ഉം Facebook-ഉം ക്രമാതീതമായി ഉപയോഗിക്കുമ്പോൾ മാതാപിതാക്കളുടെ ശ്രദ്ധ അനിവാര്യമാണ്. അവരുടെ ചലനങ്ങൾ നീങ്ങുന്നത് എന്നെന്നേക്കുമായി കത്തിയമരുന്നതിനുവേണ്ടിയാണോ? അവരുടെ സൗഹൃദങ്ങൾ വടിവാളിന്റെ വായ്ത്തലകൊണ്ട് വാഴവെട്ടുംപോലെ വെട്ടിയെറിയപ്പെടുന്നതിനുവേണ്ടിയാണോ? പ്രണയം അതിന്റെ എല്ലാ സൗന്ദര്യത്തോടെയും വിശുദ്ധിയോടെയും വിശ്വസ്തതയോടെയും ആസ്വദിക്കപ്പെടേണ്ടതാണ്. ദൈവം മനുഷ്യന് നൽകിയ ഭൂമിയിൽ ജീവിക്കാനുതകുന്ന, ആദ്യത്തെ മൂന്ന് ആത്മഫലങ്ങളിൽ 'സ്നേഹം' എന്ന അതുല്യമായ വികാരമുണ്ട്. (സ്നേഹം, സന്തോഷം, സമാധാനം).

സാഹചര്യങ്ങൾ അനുകൂലമായില്ലെങ്കിൽ ചിലപ്പോൾ പ്രണയം സാക്ഷാത്ക്കരിക്കപ്പെടാതെ പോയേക്കാം. പ്രണയത്തെ പ്രതികാരമാക്കി മാറ്റുന്നത് മനുഷ്യത്വരഹിതമാണ്. ഏറ്റവും കടുത്ത അപരാധവും.

അശാന്തവും കലാപകലുഷിതവുമായ ഒട്ടനവധി പ്രശ്നങ്ങൾക്ക് നടുവിലൂടെയാണ് നാം കടന്നു പോകുന്നത്. അക്കൂട്ടത്തിൽ പ്രണയ ദുരന്തങ്ങൾകൂടിയുണ്ടായാൽ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവരുടെ മനസ്സും ആ അഗ്നിച്ചുരുളുകൾ ആർത്തിയോടെ നക്കിയെടുക്കും. നഷ്ടപ്പെടലുകൾ എന്തിന്റെയായാലും അത് നാശത്തിലേക്ക് നയിക്കുന്നത് ആകരുത്. മനുഷ്യത്വവും മനസ്സാക്ഷിയും മരവിച്ച മലയാളി, ദൈവത്തിന്റെ സ്വന്തം നാട്ടിൽ ജീവിക്കാൻ യോഗ്യനാണോ? ഇനിയൊരിക്കലും പ്രണയത്തിന്റെ പേരിൽ ഒരു ചെമ്പനീർപ്പൂവും ഇറുക്കപ്പെടാതിരിക്കട്ടെ!

(ലേഖകൻ പ്രഭാഷകനും ഗ്രന്ഥകാരനും അദ്ധ്യാപകനും നിരൂപകനുമാണ്.)

മാർഗ്ഗദർശനം

ഡേവിഡ് മാത്യു

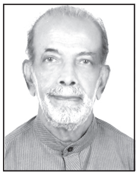

സഭാജീവിതത്തിലെ വിവേചനാശക്തിയും ലക്ഷ്യബോധവും

നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശു ഉരുവിട്ടിട്ടുള്ള ഏറ്റവും കഠിനമായ വാക്കുകൾ വി. മത്തായിയുടെ സുവിശേഷം 23-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ ഉടനീളം കാണാം. കപടഭക്തിക്കാരായ പരീശന്മാരേയും ശാസ്ത്രിമാരേയും നിശിതമായി വിമർശിച്ച് "നിങ്ങൾക്ക് ഹാ കഷ്ടം" എന്ന മുഖവുരയോടുകൂടി എട്ടു കാര്യങ്ങൾ അക്കമിട്ട് അവരോട് പറഞ്ഞതായി രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. പരീശ-ശാസ്ത്രിസമൂഹം പറയുന്നത് ഒന്നുംതന്നെ അവരുടെ പ്രവൃത്തിയിൽ വന്നിരുന്നില്ല. അവർ ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നതെല്ലാം മറ്റുള്ളവരെ കാണിക്കുവാൻ വേണ്ടി മാത്രമായിരുന്നു.

അഹംഭാവമനസ്ഥിതി, പരസഹായത്തിനുള്ള വൈമുഖ്യം, കഴമ്പില്ലാത്ത മതപരിവർത്തനം, അർത്ഥശൂന്യമായ നേർച്ചകാഴ്ചകൾ, നിസ്സാര മതാചാരങ്ങൾക്ക് പ്രാധാന്യം നൽകി സാരമായവയുടെ അവഗണന, ദുഷ്ടമനസ്ഥിതി ഒളിപ്പിച്ച് പുറമെ മാന്യത കാണിക്കുവാനുള്ള പ്രവണത, കപടഭക്തിയോടുള്ള വേഴ്ച, അനീതിയോടുള്ള കൂട്ടുകെട്ട് എന്നിങ്ങനെ എട്ടു കാര്യങ്ങൾ അവരുടെ ജീവിതത്തിലെ വീഴ്ചകളായി കർത്താവ് ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു. നിശിതവും വസ്തുനിഷ്ഠവും നിർഭയവും സദുദ്ദേശപരവുമായ വിമർശനമായിരുന്നു അത്. കർത്താവിന്റെ ആ കഠിന വചനങ്ങൾ, അതായത്, പരീശന്മാരുടെയും ശാസ്ത്രിമാരുടെയും നേർക്കുള്ള ആ വിമർശനം, ഇന്നത്തെ നമ്മുടെ സഭകൾക്കും ക്രിസ്തീയസമൂഹത്തിനും ബാധകമല്ലേയെന്ന് ചിന്തിച്ചുനോക്കുന്നത് നന്നായിരിക്കും.

ഭക്ഷണനിയന്ത്രണങ്ങൾക്കും മറ്റു മതാനുഷ്ഠാനങ്ങൾക്കും മതശാസനകൾക്കും ആവശ്യത്തിലധികം പ്രാധാന്യം നൽകി ക്രിസ്തീയമൂല്യങ്ങളായ സ്നേഹം, കരുണ, സത്യം, നീതി, വിശ്വസ്തത തുടങ്ങിയവയെ അവഗണിച്ച് പിൻതള്ളുന്ന ഒരു സ്ഥിതിവിശേഷമല്ലേ വ്യക്തിജീവിതത്തിലും സഭാജീവിതത്തിലും ഇന്ന് നാം കാണുന്നത്? അപ്രധാനമായ അനേകം കാര്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി നമ്മുടെ ശ്രദ്ധയും കഴിവും പണവും പാഴാക്കുന്നു. പ്രാധാന്യം അർഹിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ എല്ലാംതന്നെ പുറംതള്ളപ്പെടുന്ന കാഴ്ചയാണ് എല്ലാ തുറകളിലും നാം കാണുന്നത്. സഭയുടെ ധനസംബന്ധവും സംഘടനാപരവുമായ കെട്ടുറപ്പിനും പുരോഗതിക്കും വേണ്ടി നാം ശ്രദ്ധ ചെലുത്തേണ്ടത് ആവശ്യമാണ്; എന്നാൽ സഭയുടെ ആത്മീയ ദൗത്യനിർവഹണത്തിനുവേണ്ടി ക്രിസ്തീയമൂല്യങ്ങൾ പ്രാവർത്തികമാക്കാൻ ശ്രമിക്കാതെ മേൽപറഞ്ഞ കാര്യങ്ങളിൽ മാത്രം വ്യാപൃതരായിരിക്കരുത്. കർത്താവ് പറഞ്ഞതുപോലെ, "അതു ചെയ്യുകയും, ഇതു ത്യജിക്കാതിരിക്കുകയും വേണം" എന്നതായിരിക്കണം നമ്മുടെ പ്രവർത്തനശൈലി.

സഭയ്ക്ക് ഉൾഭരണസ്വാതന്ത്ര്യവും, ഭരണഘടനയും, സാമ്പത്തികശേഷിയും ഉണ്ടായാൽ എല്ലാം ആയി എന്ന് ചിന്തിക്കുന്ന ഒരു വിഭാഗം ഉണ്ട്. എന്നാൽ ഇതൊന്നും ആവശ്യം ഇല്ലായെന്നും ആത്മീയം മാത്രം മതിയെന്നും കരുതുന്ന മറ്റൊരുകൂട്ടരും ഉണ്ട്. ഈ ഭാഗിക ചിന്താഗതികൾ ക്രിസ്തുവിന്റെ വീക്ഷണത്തിന് പൊരുത്തപ്പെട്ട

വയല്ല. മനുഷ്യൻ ആത്മാവ് മാത്രമല്ല, ആത്മാവും ശരീരവും കൂടിച്ചേർന്ന ജീവിയാണെന്ന് പറയുന്നതുപോലെ, സഭ ആത്മീയം മാത്രമല്ല ഐഹികവും കൂടിയാണ്. സഭയ്ക്ക് ആത്മീയവും സ്വർഗ്ഗീയവുമായ ഒരു വശം ഉള്ളതുപോലെ, ഭൗമികവും മാനുഷികവുമായ ഒരു വശവുമുണ്ട്. ഈ ലോകത്തിൽ നിന്ന് ഒഴിഞ്ഞുമാറി ആത്മീയതയിൽ മാത്രം ജീവിക്കുവാനല്ല, യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെ നേരിൽക്കണ്ട് സമൂഹത്തിൽ ജീവിക്കുവാനാണ് കർത്താവ് സഭയെ നിയോഗിച്ചത്.

ആത്മീയകാര്യങ്ങൾക്കായി നാം നമ്മുടെ സമയവും കഴിവുകളും പണവും വിനിയോഗിക്കണം. അതേസമയം, ദൈവദത്തമായ വിവേചനാശക്തിയും ലക്ഷ്യബോധവും ഉൾക്കൊണ്ട് മുൻഗണന നൽകേണ്ട കാര്യങ്ങളെ തിരിച്ചറിഞ്ഞ് പ്രവർത്തിക്കുകയാണ് വേണ്ടത്. കാരണം, വ്യക്തിജീവിതത്തിലും, കുടുംബജീവിതത്തിലും, സഭാജീവിതത്തിലും ക്രിസ്തീയമൂല്യങ്ങളും ലക്ഷ്യങ്ങളും അവഗണിക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. വിലയേറിയ ആദർശങ്ങൾ അവകാശപ്പെടാത്ത മതവിഭാഗങ്ങളുടെ പോലും പരിഹാസപാത്രമായി തീരത്തക്കവിധമാണ് ക്രിസ്ത്യാനികളും, ക്രൈസ്തവസഭകളും ഇന്ന് പെരുമാറുന്നത്. കുരുടന്മാരായ വഴികാട്ടികളെന്നും, കൊതുകിനെ അരിച്ചെടുക്കുകയും ഒട്ടകത്തിനെ വിഴുങ്ങിക്കളയുകയും ചെയ്യുന്നവരെന്നും കർത്താവ് ഫലിതരൂപേണ വിശേഷിപ്പിച്ച പരീശന്മാരിൽ നിന്നും ശാസ്ത്രിമാരിൽ നിന്നും വ്യത്യസ്തരാണോ നാം എന്ന് ചിന്തിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

സഭയെ സംബന്ധിച്ച് പറയുകയാണെങ്കിൽ മൗലിക പ്രാധാന്യമുള്ള എത്രയെത്ര കാര്യങ്ങളാണ് വ്യവഹാരങ്ങളുടെയും പള്ളിവഴക്കുകളുടെയും ഇടയിൽ ശ്രദ്ധചെലുത്തുവാൻ കഴിയാതെ കിടക്കുന്നത്! നമ്മുടെ യുവാക്കന്മാരും യുവതികളും വേദസത്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കാനോ അവയെ ജീവിതത്തിലേക്ക് പകർത്തുവാനോ കഴിയാതെ അവിശ്വാസത്തിന്റെയും അസമാധാനത്തിന്റെയും അന്തരീക്ഷത്തിൽ നട്ടംതിരിഞ്ഞ് അലഞ്ഞുനടക്കുന്നു. മറ്റു ചിലർ ഗതിമുട്ടി മറ്റു കൂട്ടായ്മകളിൽ ചേക്കേറുന്നു. സാധാരണക്കാരായ സഭാമക്കൾ സുവിശേഷത്തിന്റെ വെളിച്ചം കാണാതെ അജ്ഞതയുടെയും അന്ധവിശ്വാസത്തിന്റെയും ഇരുട്ടിൽ ഉഴലുന്നു. ദരിദ്രരും തൊഴിലില്ലാത്തവരും രോഗികളും യാതൊരു സഹായവും ലഭ്യമാകാതെ ദുരിതം അനുഭവിക്കുന്നു. പണം ഉള്ളവർ സുഖിക്കുകയും ഇല്ലാത്തവർ കഷ്ടതയിൽ ജീവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. സാമ്പത്തിക അസമത്വം എവിടെയും നടമാടുമ്പോൾ, പണക്കൊഴുപ്പിൽ മതിമറന്ന് ചിലർ ആർക്കുവേണ്ടിയോ പള്ളിക്കൊട്ടാരങ്ങൾ പടുത്തുയർത്തുന്നു!

ഇതിനെല്ലാം പരിഹാരം കണ്ടെത്തുവാൻ വിവേചനാശക്തിയും ലക്ഷ്യബോധവും ഉൾക്കൊണ്ട് സഭാനേതൃത്വത്തിനോടൊപ്പം സഭാമക്കളും മുൻകൈ എടുക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. "കൊയ്ത്ത് ഏറെയുണ്ട്; വേലക്കാരോ ചുരുക്കം" എന്ന് നമ്മുടെ കർത്താവ് അരുളിച്ചെയ്ത കാലത്തെ ശോച്യാവസ്ഥയാണ് ഇന്നും നമുക്കു ചുറ്റും കാണുന്നത്. ഇടയനില്ലാത്ത ആടുകളെപ്പോലെ ജനം അലഞ്ഞുതിരിയുന്ന അവസ്ഥയിൽ നാം ഉണർന്ന് പ്രവർത്തിക്കേണ്ട കാലം അതിക്രമിച്ചിരിക്കുന്നു. പ്രതികൂല സാഹചര്യങ്ങളെ പഴിചാരി ഒഴിഞ്ഞുമാറിയിട്ട് കാര്യമില്ല. സഭകൾ ആത്മാർത്ഥതയോടെ പ്രവർത്തിച്ചാൽ പ്രതിബന്ധങ്ങളെ തരണംചെയ്യുവാൻ സർവ്വശക്തനായ ദൈവം വഴിയൊരുക്കും എന്നതിന് യാതൊരു സംശയവുമില്ല.

◎

Fr.Dr.K.M.George

On conclusion of the series titled The Human Horizon: "Mystery and Mastery" by Fr. Dr. K.M.George, we are starting a new series titled Divine Economy and Human Economics by the same writer.

Divine Economy and Human Economics

"Is not life more than food, and the body more than clothing?"

- Matthew 6:2

"Christ Jesus who, though he was in the form of God, did not regard equality with God as something to be exploited, but emptied himself taking the form of a slave, being born in human likeness. And being found in human form he humbled himself and became obedient to the point of death - even death on a cross."

- Philippians 2:5-8

Early Christian theologians in the Greek speaking world used the word *Oikonomia* or Economy as a synonym for the *incarnation* of the Son of God in Jesus of Nazareth. In Enligsh the word *oikonomia* may be literally translated as 'rule of the house'. It meant management of a household, arrangements for administering a home, stewardship, etc. (*oikos* = house, *nomos* = law, rule).

Theologically it meant God's self-limitation and accommodation to human weakness in assuming human nature in Jesus Christ. The eternal God and Creator of the universe became a human being out of love and compassion for the human race in order to save them from death and damnation and make them participate in God's very nature. This is the core of the Economy of Salvation or the Incarnation of the Son of God in Jesus of Nazareth, the crucified and risen Lord.

In this article it is intended to focus on the metaphor of the 'house' (*oikos)* in the expression *oikonomia* as it has significant implications for the Incarnation of the Word of God in relation to human economy. Let me first point out a few elements of its theological and spiritual significance:

First, the code of conduct and the rule for administration within a family are different from those of a nation or large institutions. A person could at the same time be the ruler of a big nation and the head of a small family. The head of the

family, be it father or mother, will not apply the same rules and mode of administration in both places. He/she may be a tough and merciless ruler for the people of the country, but could be an affectionate and indulgent father/ mother to the children at home. The ruler may resort to police force to keep law and order in the country, but will not do the same to discipline the children at home. We do not seek the help of professional chartered accountants to audit the accounts of our ordinary home, but manage it with mutual understanding among the members. In the same way the laws of management of the house (*oikonomia*, economy) of God's children as expressed in the incarnate Son of God, Jesus Christ, do not match the terrifying nature of God ("consuming fire") and the incomprehensible depth of the Transcendent Creator and sustainer of all the universe. Hence St. Paul's understanding of the self-emptying of God in Christ through self limitation and accommodation.

We do not speak of any *Pantonomy*, the law for all universe (to use a new word from *la panta* = all, totality), but *economy*, the rule for the house.

Second, loving compassion is the characteristic feature of the divine economy of God in Jesus, the Messiah. Hellenistic Christian language used the Greek word *Philanthropia* in order to express God's love and compassion for humanity (*philia* = love, friendship; *anthropos* = human person). According to the early teachers the motivating force for the self emptying economy or incarnation is this God's love for humanity or *philanthropy*. We wish to translate this word as compassionate love or *Karuna* in the Indian (Buddhist) spiritual tradition.

Why compassion? The Creator God, like a mother, grieves because of the sad predicament of human beings who misused their freedom, and were alienated from God, the source of all life. So humanity in its fallen condition became subject to death and corruption. God's loving tenderness of heart and deep compassion for the dying humanity are expressed in the economy or incarnate life of 'Jesus Christ, the Word of God, the Son of God'. The Gospels describe the attitude, words and actions of Jesus as "compassionate".

He healed the sick, fed the hungry, consoled the broken hearted, listened to the cry of the poor and the desolate, raised the dead, pulled down laws and structures oppressive to the common and powerless people.....

Forgiving and healing, self-giving and sharing, reconciling and transforming, empowering and liberating became the hallmarks of the life of Christ during his earthly economy or dispensation. All together constitute human salvation in Christ.

(To be continued)

Christian Vision - 25

Prof. Dr. T. V Thomas

Who Truly Serve God?

There will always be a number of persons who would consider the accumulation of wealth as the sole object of their lives. Often this class of people is an uneducated lot, inferior in intellect, and cowardly. It is practically impossible for a well-educated or brave man to make money the chief object of his thoughts. All healthy people like their food, but food is not the main object of their lives. So also, all healthy minded people do make money, but the main object of their life is not amassing money. It is something greater than that. They give only secondary importance to earning money. To them when money is lost or not gained, all is not lost. Dr. A.P.J. Abdul Kalam Azad once said that money is only a small coin when compared to many other beautiful aspects in the long chain of life. Healthy minded people always give importance to their services and obligations to others, much more than acquiring wealth.

A good soldier, for instance, mainly wishes to do his fighting well. He is happy about his pay, very properly so, and justly grumbles if you keep him ten years without it. Still his main aspiration of life is to win battles, not to be paid for winning them. So of clergymen. They like pew-rents and baptismal fees, of course; yet, if they are committed, the pew-rent is not the sole object of their lives, and the baptismal fee is not the sole purpose of baptising. They give more importance to their preachings and rituals, than to their income. So of good teachers. They value their teaching more than what they earn from their profession. They are a class of persons who help others acquire knowledge, competence and values in life. A good teacher therefore sets a good example or becomes a role model for his students to emulate. To him also, earning money is important, but he gives only secondary importance to it. So of doctors. They like their fees, no doubt, but the entire object of their lives is not receiving fees. They, on the whole, strive to cure the sick, and, as good doctors, would rather treat the patient and lose the fee than neglect him and grab the money.

And thus, with all brave and rightly trained persons, work comes first, and the reward, very important though, only second. However, everywhere there are people who are ill-educated, cowardly and stupid; with such people, certainly, their fee is first, and work second. Thus there is a clear distinction among people; it is the choice between life and death, between heaven and hell. You cannot serve two masters; you must have one or the other. If work comes first with you, and fee second, work is your master, and the Lord of Work, who is God, is satisfied with you. But if your greed for money is first with you, and work second, greed is your master and the lord of greed, who is the Devil, takes possession of you. Our selfless dedication to our work draws us closer to God, and wins rich laurels for us from our heavenly Father. ◎

www.kitchentreasures.in
നിങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുന്നത്
തികച്ചും 100%
മുളകുപൊടിയാണോ?
ഒന്നു ചിന്തിച്ചു നോക്കു.. നിറവും, സ്വാദും, മണവും മാത്രം ഒത്തുചേർന്നാൽ പരിശുദ്ധിയുടെ നിലവാരം അറിയാൻ പറ്റുമോ?
ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ മുളകുത്പാദന കമ്പനിയായ Synthite നിങ്ങൾക്കു മുന്നിൽ അവതരിപ്പിക്കുന്നു കിച്ചൺ ട്രഷേർസ്, ശുദ്ധവും വിശ്വസിച്ചു തിരഞ്ഞെടുക്കാവുന്നതുമായ തികച്ചും 100% മുളകു പൊടി.
പതിനായിരമേക്കറിലധികം വരുന്ന കൃഷിഭൂമിയിൽ പ്രകൃതിദത്തമായി വളർത്തിയെടുത്ത് ഗുണനിലവാരം ഉറപ്പുവരുത്തി, ശാസ്ത്രീയമായി തരംതിരിച്ച് ശുദ്ധീകരിച്ചെടുത്ത 100% മുളകുപൊടി ഡി-സ്ടോണിംഗ്, സ്റ്റെറിലൈസേഷൻ തുടങ്ങിയ ഉത്പാദന പ്രക്രിയകളും, എരിവും മണവും കാത്തു സൂക്ഷിക്കുന്ന ട്രിപ്പിൾ ലേയർ ഫ്ളേവർ ലോക്ക് പാക്കിംഗും നിങ്ങൾക്കു പ്രദാനം ചെയ്യുന്നു മറ്റെന്തിനെക്കാളും മികച്ച രുചിയും നിറവും.
HACCP, BRC, ISO 22000 എന്നിങ്ങനെയുള്ള അംഗീകാരങ്ങൾക്കു പുറമെ അന്താരാഷ്ട്ര വിപണിയിലെ സേവന പാരമ്പര്യവും, ലോകോത്തര ഗുണനിലവാരവും, കഴിഞ്ഞ 36 വർഷം തുടർച്ചയായി ലഭിച്ചു വരുന്ന സ്പൈസസ് ബോർഡ് ഓഫ് ഇന്ത്യയുടെ ഏറ്റവും മികച്ച എക്സ്പോർട്ടർക്കുള്ള ബഹുമതിയും കിച്ചൺ ട്രഷേർസിന്റെ വിശ്വാസ്യതക്ക് സാക്ഷ്യപത്രങ്ങളാണ്.
രുചിയേറും വിഭവങ്ങൾ ആസ്വദിക്കൂ
നിങ്ങളുടെ കുടുംബത്തിനു നല്കു
കിച്ചൺ ട്രഷേർസിൻസിൻ
100% മുളകുപൊടി
WORLD'S LARGEST
CHILLI COMPANY
Synthite
THE WORLD BUYS FROM US
KITCHEN TREASURES
100%
CHILLI POWDER
FLAVOR LOCK TECHNOLOGY
NO ADDED COLOR
STERILIZED FOR EXTRA GOODNESS
Also available Coriander, Turmeric, Kashmiri Chilli, Mustard Seeds and Black Pepper.
KITCHEN™ TREASURES
A world of 100%

Random Thoughts

Rev. Dr. Valson Thampu

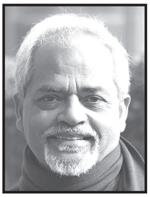

I WAS THERE, BEFORE THE CHIEF JUSTICE OF INDIA

I do not know if this peach of a sensation in the history of Indian judiciary is a trap or a travail of truth. Hopefully, we will get to see the bottom of the present allegations against the Chief Justice of India (CJI) in course of time. This, you could well say, is hoping against hope; for in India it is rarely that the truth is established in such matters. Truth remains overpowered by might in our country. That is why we need our national motto - "Truth alone shall triumph". As a rule, the aphorisms in vogue point to what we lack.

Consider the state of the print and electronic media in this country, if you think I am being cynical. Do you turn to them for truth? Or, to be shocked, surprised or entertained by falsehood? Consider our electioneering. A litany of truth-telling, do you think? Or, a diabolic ritual of falsehood peddling? What wins elections? Truth or falsehood? Most people do not realize that elections are not only exercises for clothing some people with power but also of undressing a society.

In the sexual harassment allegations against the CJI, the judiciary confronts a conundrum in the anti-sexual harassment law. Addressing and rectifying it is basic to meeting the ends of larger justice. In all other pieces of legislation, it is up to the accuser to prove his or her case. In sexual harassment law the onus is on the accused to prove his innocence. This, in spite of the basic juridical dictum that a person is to be deemed innocent until proven guilty.

We understand why the sexual harassment law was slanted towards the victims. It is unnecessary for me to belabor the well-known. But there is an aspect which is never discussed in public. The leniency granted to sexual harassment victims stems from the widespread assumption of male sexual vulnerability. It is assumed that men cannot control their libido, if propitious circumstances exist. This combines readily with the dictum, "there can be no smoke without a fire". I do not wish to argue that this is not true in an overwhelming majority of cases. But I will never accept the cynical dogma that there can be no exception to this pattern. Law has as much duty to protect the innocents who are victimized as it has to uphold the majesty of justice. No innocent person should be degraded and destroyed as a human sacrifice at the altar of male vulnerability: the factor that slants anti-sexual law in the way it does at present.

When I was the principal of St. Stephen's College, Delhi, I happened to incur the displeasure of the high and the mighty, including the media barons in this country. I was seen as a hindrance to their having their way with the institution.

Within three weeks of my assuming office I was told, “We did not allow V.P.Singh to stay in office for three months. You will not sit here for three days.” One of the many strategies used “to smoke me out” was laying sexual harassment traps. By God’s mercies, I did not fall into any of them. Frustrated, my antagonists planted a news item in the print media, “Rev. Thampu is mired in sexual harassment cases”. This generated an outcry and a demand that I step aside until all allegations against me are cleared, which was the intent behind the intrigues. So, if this logic is accepted, a person can be punished for sexual harassment even if he is, and is known to be, innocent. The point is to get him out of your way and it is achieved, in spite of his innocence. This, surely, is a blot on the delivery of justice. You don’t serve the cause of justice by practising injustice!

This is not merely a legal issue. It is, in the end, a moral and spiritual issue. Men do a disservice to themselves by creating an impression that they are partial to male harassers. (I must insist that sexual harassment is not an exclusive male preserve!) By doing so, they justify the logic and necessity for gender-based discrimination with which currently the law is, in my opinion, vitiated. If we are to make any stable and significant progress in the direction of making the society safer for the dignity and safety of women, men and women must be equally committed to justice. Women, who use anti-sexual harassment law as weapons of blackmail or vindictiveness, are as much a hindrance to the quest for justice to women as male chauvinists are.

I am convinced beyond any doubt that there is no breakthrough along the legal route in this, and most other respects. Law is a limited tool. It cannot protect women, except via deterrence; which, I agree, is better than its absence. Legal deterrence does not – except to an insignificantly small degree – avert the harassment of women. It is certainly valuable as a psychological balm to heal the hurt of outraged souls.

The battle against sexual harassment, if it is to be won, has to be spiritual as well. In the biblical idea of spirituality, an important aspect of spirituality is ‘self-control’. The spiritual traditions of the world developed the article of faith that human beings, if aligned to the will of God, can attain self-mastery. It is much better to be master of oneself than to be master over others.

The Greco-Roman stoic tradition arrived at the same conclusion via the philosophical route. The stoics taught that sexual promiscuity enfeebled human dignity and rendered individuals effete. To them, no personal gravity or dignity was possible without attaining a high degree of self-control. A human being who remains a slave to his own passions was an object of contempt.

The battle against sex-crimes, which are on a meteoric rise, needs to be engaged on many fronts. It is a test of our earnestness and sincerity of purpose that we do or don’t. If your house is on fire you wouldn’t debate on the subtleties of the means at hand. You will throw all at it, won’t you? As Gandhi said, “India is a house on fire”. And I add – in more senses than one.

Insights

Dr. T. Thomas Philip

EPIGENETICS: A STORY BEYOND DNA

Most of us grew up during a time and age where *Genetics* was king; we were told that genetics dictates our life. The three letters DNA (abbreviation of ***D**eoxyribo**n**ucleic **a**cid)* is familiar to almost everyone as representing the molecule that encodes our genetic make up. This DNA was passed down from generation to generation, and if we were dealt a bad hand, it was our cross to bear.

Each of our sperms and eggs contains 23 chromosomes, and when a sperm and egg unite at the time of fertilization, the resulting zygote receives 46 chromosomes – the characteristic chromosome number for humans. Each chromosome contains a DNA molecule. And each DNA molecule consists of hundreds of basic units called nucleotides. In DNA there are 4 types of nucleotides, abbreviated as A, T, C and G. The sequence of nucleotides in each person's DNA is unique. No two persons (except identical twins) have the same DNA sequence (*This is the basis for DNA fingerprinting*). Changes in this sequence (*mutation*) lead to changes in your traits, which sometimes, can be fatal.

In 1990, scientists of various countries collecti vely decided to *sequence* the human genome, or in other words, to map the order of the nucleotides comprising the DNA in humans. This was an ambitious project named, the *Human Genome Project*, scheduled to be completed in 2005. But, thanks to the whole-hearted and efficient effort of the teams working on this project, the draft of the human genome was announced on 26 June 2000, about 5 years before the deadline.

The term *Genetics* was coined by Johannsen in 1905 for the science of heredity and variation (how we resemble yet differ from our parents and siblings). Genetics may also be defined as the study of genes. Gregor Johann Mendel, an Austrian monk, is hailed as the 'Father of Genetics' because it was he who, in the latter half of the 19th century, discovered the "rules" of inheritance of traits. But almost a century elapsed before it was known that DNA is the genetic material, and that it is what is responsible for the expression and transmission of traits.

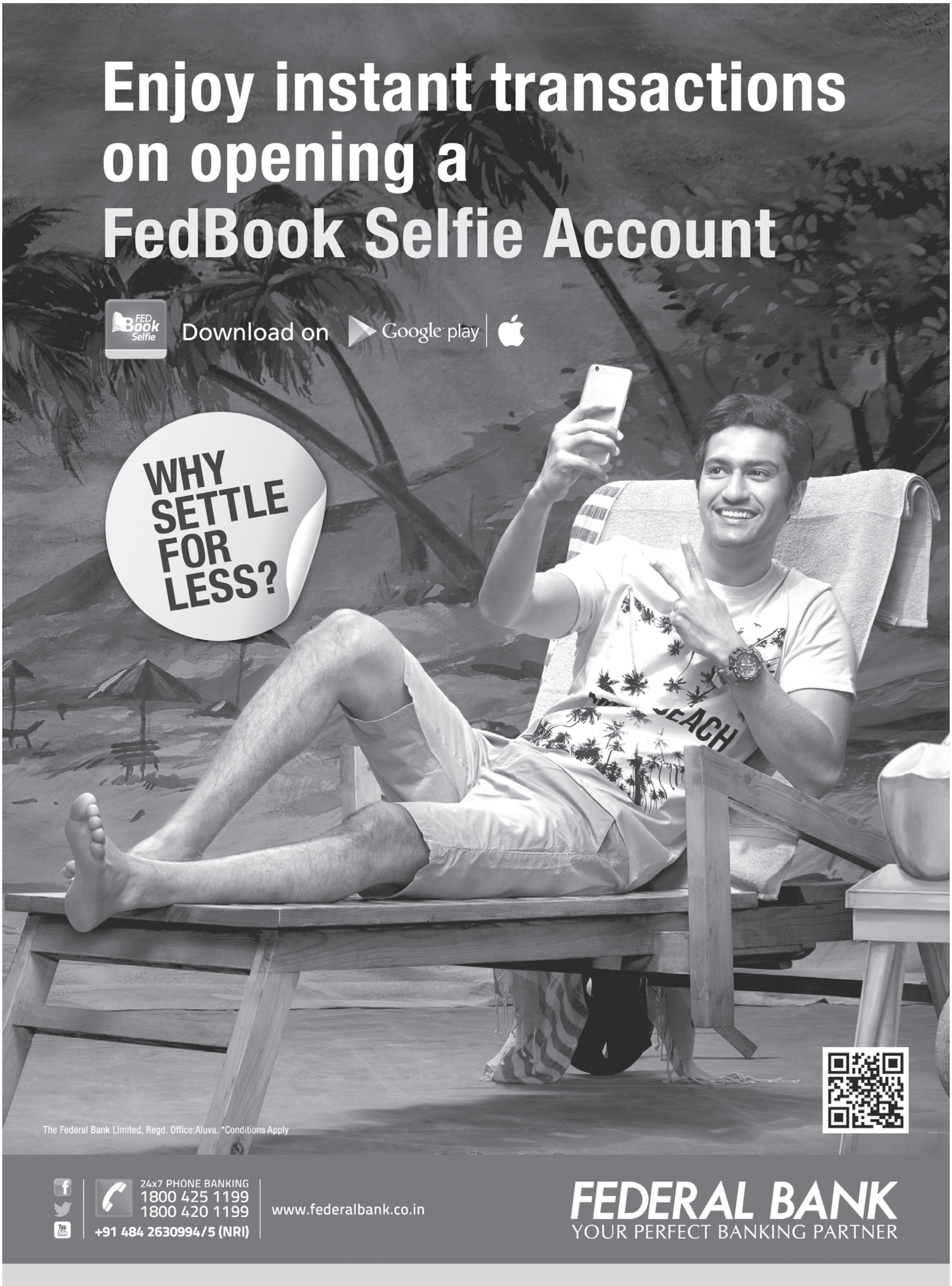
Enjoy instant transactions
on opening a
FedBook Selfie Account
FED Book Selfie
Download on
Google play
WHY SETTLE FOR LESS?
The Federal Bank Limited, Regd. Office:Aluva. *Conditions Apply
24x7 PHONE BANKING
1800 425 1199
1800 420 1199
+91 484 2630994/5 (NRI)
www.federalbank.co.in
FEDERAL BANK
YOUR PERFECT BANKING PARTNER

In 1953 James Watson and Francis Crick discovered the structure of DNA, and from then on, there has been an avalanche of discoveries pinpointing various traits to various genes and how mutations distort traits. At the molecular level, a gene may be defined as a stretch of nucleotides that may number several hundreds or thousands. (Incidentally, the Human Genome Project has shown that the human genome has about 3.6 billion nucleotides and roughly 30,000 genes). A change of just one nucleotide may be disastrous as in the case of sickle cell anemia, where the haemoglobin of the affected person becomes abnormal owing to a mutation in its gene, and the red blood cells (RBC) assume a sickle shape. Not only is the oxygen-carrying capacity of such RBC much reduced, but these abnormal RBC can also block small blood vessels.

Over the years, we've got accustomed to thinking that, biologically speaking, the only things we inherit from our parents are their genes. True, the environment plays a role in your making, but primarily, and predominantly, it is the DNA that makes us. What we are and what we do are all based on the DNA we have inherited. This was the idea that was prevalent until the latter decades of the 20th century.

In Science, every once in a while, something incredible happens that necessitates an overhauling of some of our pet ideas. A new discovery is made that fundamentally changes everything we thought we knew. And one such discovery is the concept of epigenetics. We now know that in addition to DNA, we also inherit specific "modifications" conferred upon our DNA in the form of chemical tags. These tags influence how our genes behave. These tags are referred to as "epigenetic marks" because they exist "on top" of the actual DNA sequence (Gk. *epi* = above).

The discipline of *Epigenetics* emerged in the wake of some disturbing observations. For example, if DNA is solely responsible for the expression of traits, then, why are a worker and queen bee that have the same DNA sequence so different in morphology, physiology, and longevity? If one of identical twins has schizophrenia, there is only around 51% probability that the other twin will also have this disorder. Why is this so? Why isn't this 100%?

(To be continued)

[Dr. T. Thomas Philip is a former Principal, Union Christian College, Aluva, and currently an Adjunct Professor at Cochin University of Science and Technology (CUSAT).]

SOUKYA®

DR. MATHAI'S HOLISTIC HEALTH CENTRE

WELLNESS PROGRAMMES

- Stress Management
- Weight Management
- Anti-ageing
- Detoxification
- Rejuvenation
- Ayurveda Special

FEATURES

- 30 acre certified organic farm
- 25 luxurious rooms (Deluxe to Suites)
- 44 treatment rooms
- Fresh ovo-vegetarian cuisine
- Library
- Walking track
- Herbal garden (Over 200 medicinal plants)
- Guest from over 70 nationalities

MEDICAL PROGRAMMES

- Arthritis Management
- Cardiac Hypertension
- Diabetes Management
- Asthma Management
- Neuro-muscular disorders
- De-addiction

Awarded 'Best Wellness Centre' -Ministry of Tourism and

India's 1st NABH Accredited AYUSH Hospital for Ayurveda, Homeopathy, Yoga & Naturopathy

Soukya Road, Whitefield, Bangalore - 560 067. Tel: +91 80 28017000-08

Mob: +91 98453 74400 Email: info@soukya.com

Life Style

Dr. Annie David

How Thankful Are You?

People keep saying: “I am so thankful to God for........... whatever.” It is terribly easy to say this without attaching any meaning to what you are saying; it is something said so often, but without any meaning. The next time you say it, just pause for a moment and ask yourself: “What do I mean?” and you will be amazed to realize that you didn’t mean anything at all. It is a saying that pops out every now and then from the tip of everyone’s tongue, so much so that it has lost its meaning completely. But wouldn’t you like to mean something when you say it? How can you be really thankful to God when you say it? And how do you know you are really thankful to Him?

Think of it this way: If someone has been of great help to you in some way, and you are genuinely thankful to him, do you think you will be able to get yourself to do some harm to someone else the next moment? Your feeling of thankfulness to the other person should help you to do good to this person in turn. Usually thankfulness promotes good will and good deeds. In our Christian life it is very important to take time to count the manifold blessings we enjoy from God. So often we take them all for granted – a very wrong thing to do; it really matters if you can spend some time each day to count your blessings – till your mind gets filled up with thankfulness to God. This experience will surely become a driving force within you – to drive you to do good to others. Thankfulness to God is the driving force underlying most good deeds. If only everybody counted his blessings every morning and evening, the Kingdom of Heaven would soon get established here on earth. But remember, you and I have to do our parts in the building of the Kingdom of Heaven on earth. How thankful are we to God for all the blessings we enjoy? Count your blessings at the start of each new day!

◎

ബാങ്ക് ഓഫ് ഇന്ത്യ

യു.സി. കോളജ് ശാഖ, ആലുവ

ടെലഫോൺ : 0484 2603838, 2606491
Mob : 9496310982

താഴെക്കാണുന്ന നിക്ഷേപപദ്ധതികളും വായ്പാ പദ്ധതികളും ബാങ്കിൽ ലഭ്യമാണ്.

സേവിംഗ്സ് ബാങ്ക് നിക്ഷേപം
ഹ്രസ്വകാല/ദീർഘകാല
സ്ഥിരനിക്ഷേപങ്ങൾ
പ്രവാസി (NRE) നിക്ഷേപങ്ങൾ
റിക്കറിംഗ് നിക്ഷേപങ്ങൾ
ഇൻഷുറൻസ് പദ്ധതികൾ
സ്വർണ്ണനാണയങ്ങൾ

മുതിർന്ന പൗരന്മാർക്ക് കൂടുതൽ പലിശ
ATM, BTM, Net Banking സൗകര്യങ്ങൾ
ഭവന വായ്പ
വാഹന വായ്പ
വ്യാപാര വായ്പ
സ്വർണ്ണപ്പണയ വായ്പ
കാർഷിക വായ്പ

വിശദവിവരങ്ങൾക്ക് മാനേജരുമായി ബന്ധപ്പെടുക.

Last Page

M.G. Kuruvilla

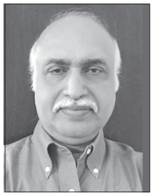

"The Lord is MY Shepherd"

Psalm 23 in the Holy Bible is the simplest of Psalms, and perhaps the first biblical portion that we learn by heart. We enjoy it in a plain reading, as it doesn't induce any deeper investigation or debatable controversy. But, experience can take us into the treasures of the coral islands lying deeper.

Yes, now I would like to take you on a short journey to the coral islands lying fathoms beneath the psalm. Usually we read, Jehovah is "my" shepherd, but in times of distress and deliverance, we substitute "my" with "MY". It is a personal conviction.

With this belief that transforms into faith, we feel that the Lord leads us to "green pastures" and "still waters" (vs.2). When we are in the green pastures and still waters in our lives, we do feel that it is because of our hard work and good luck. But we shall not forget that we reached where we are, without ever knowing for sure what lay ahead in our future. When we made our choices, we did not know where we were heading, but the shepherd led us to the green pastures of security and still waters of peace.

The next verse reminds us that, going further in the green pastures and near the still waters, we may enter the "Valley of the Shadow of Death". (Here, the Malayalam translation appears inadequate.)

If ever, you had passed through this valley, you will be remembering it now. There, the light is dim and the thoughts or shadows of death prevail. Unless we go through this experience, we may not know how dense and painful the valley is!

After mentioning about the Valley of the Shadow of Death, verse 4 continues, "I will fear no evil; for the Lord is with me; His rod and staff, they comfort me." Yes, we have also travelled through this valley, and in the darkness, we were motivated by the song, " Lead, Kindly Light". During our sojourn in the valley, the Lord led us with His rod and staff, "rod" to discipline us and "staff" to lead us. He led us out from the valley, and we believe, He is taking us to new "green pastures and still waters".

Right from the beginning, one verse in St. John, Chapter 11, strengthened us: "If you believe, you will see the glory of God." (Jesus to Martha and Mary, in verse 40). So we reiterate, "The Lord is MY shepherd."

July 2019/Church Weekly/RNI No. 3216/1957
Registered No. KL/ALY/0029/2018-20
Licence No. KL/CR/ALU/WPP-01/2018-20
Licenced to Post Without Prepayment.

Price : Rs. 10/-
Vol.73
Issue 7
Date of Publication : 15/7/2019

with best
compliments
from

MRF TYRES
Tyres with Muscle
124, Greams Road, Chennai - 600 006

Printed by KURUVILLA M. GEORGE, published by KURUVILLA M. GEORGE on behalf of the Alwaye Fellowship House Association, Aluva – 683102 and printed at the Alwaye Press, Friendship House, Aluva – 683101 and published at the Alwaye Fellowship House, U.C. College P.O., Aluva - 683102. Editor: KURUVILLA M. GEORGE